

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
วันที่ 6 มี.ค. 2548 เวลา 10.00

ที่ ทส 0304/ 4

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
92 ซอยพหลโยธิน 7 ถนนพหลโยธิน
แขวงสามเสนใน เขตพญาไท
กรุงเทพฯ 10400

1/8
6 มี.ค. 2548
11.24

5 มกราคม 2548

เรื่อง การให้สัตยาบันในอนุสัญญาสตอกโฮล์มว่าด้วยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. เอกสารอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ ฉบับภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จำนวน 100 ชุด
2. เอกสารประกอบการพิจารณาให้สัตยาบันในอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ จำนวน 100 ชุด

1. เรื่องเดิม

(1) ความเป็นมา

1) คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในการประชุมครั้งที่ 3/2545 วันที่ 14 มีนาคม 2545 มีมติเห็นชอบให้ประเทศไทยลงนามในอนุสัญญาสตอกโฮล์มว่าด้วยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน (Stockholm Convention on Persistent Organic Pollutants : POPs) โดยให้กระทรวงการต่างประเทศเป็นผู้ดำเนินการลงนามภายในวันที่ 22 พฤษภาคม 2545 และเห็นชอบในหลักการกับการให้สัตยาบัน (Ratify) ในอนุสัญญาฯ ดังกล่าว

2) คณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ 14 พฤษภาคม 2545 มีมติเห็นชอบให้ประเทศไทยลงนามในอนุสัญญาสตอกโฮล์มว่าด้วยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน (Stockholm Convention on Persistent Organic Pollutants: POPs) โดยกระทรวงการต่างประเทศได้ลงนามในอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2545 และเห็นชอบในหลักการกับการให้สัตยาบันในอนุสัญญาฯ ดังกล่าว แต่ในการให้สัตยาบันเพื่อให้ประเทศไทยเป็นภาคีสมาชิกในอนุสัญญาฯ นี้โดยสมบูรณ์ให้กระทำต่อเมื่อประเทศไทยมีความพร้อมในทางปฏิบัติ และให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกรมควบคุมมลพิษประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาศึกษาและเตรียมความพร้อมโดยให้มีคณะกรรมการเพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการตามข้อกำหนดและพันธกรณี รวมถึงเพื่อกำหนดหน้าที่ของหน่วยงานต่างๆ ในการปฏิบัติตามข้อบัญญัติของอนุสัญญาฯ เพื่อการเป็นภาคีสมาชิกโดยสมบูรณ์ต่อไป

3) อนุสัญญาสตอกโฮล์มว่าด้วยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน (Stockholm Convention on Persistent Organic Pollutants: POPs) ได้เปิดให้มีการลงนาม (signature) ครั้งแรก ที่กรุงสตอกโฮล์ม ราชอาณาจักรสวีเดน เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2544 และได้เปิดให้มีการลงนามที่สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ นครนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา ตั้งแต่วันที่ 24 พฤษภาคม 2544 ถึง 22 พฤษภาคม 2545 ขณะนี้มีประเทศที่

/ร่วมลงนาม...

ร่วมลงนามแล้ว 151 ประเทศ รวมทั้งประเทศไทย และมีประเทศที่ให้สัตยาบันแล้ว 86 ประเทศ (ข้อมูลเมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2547) และอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ ได้มีผลบังคับใช้ ตั้งแต่วันที่ 17 พฤษภาคม 2547 หลังจากประเทศฝรั่งเศสได้ให้สัตยาบันเป็นประเทศที่ 50

จุดมุ่งหมายของอนุสัญญาฯ คือ เพื่อคุ้มครองสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมจากสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน สารเคมี POPs เบื้องต้น 12 ชนิด คือ อัลดริน (aldrin); คลอเดน (chlordane); ดีดีที (DDT); ดิลดริน (dieldrin); เอนดริน (endrin); เฮปตะคลอร์ (heptachlor); เฮกซะคลอร์เบนซีน (hexachlorobenzene); ไมเร็กซ์ (mirex); ท็อกซาฟีน (toxaphene); พิกซีบี (Polychlorinated Biphenyls: PCBs); ไดออกซิน (Polychlorinated dibenzo-p-dioxins : PCDDs) และฟิวแรน (Polychlorinated dibenzofurans: PCDFs) สาร POPs เหล่านี้เป็นกลุ่มสารประกอบอินทรีย์ซึ่งถูกย่อยสลายได้ยากโดยแสงหรือสารเคมี หรือโดยชีวภาพ ทำให้เกิดการตกค้างในสิ่งแวดล้อมเป็นเวลานานและสามารถเคลื่อนย้ายไปได้ไกลมาก มีคุณสมบัติละลายน้ำได้น้อยมากแต่ละลายได้ดีในไขมันจึงเป็นผลให้มีการสะสมในไขมันของสิ่งมีชีวิต มีความเป็นพิษสูงจึงเป็นสาเหตุของการเสียชีวิต การเจ็บป่วย และความพิการแต่กำเนิดของมนุษย์และสัตว์ เป็นสารก่อมะเร็ง อากาศแพ้ และระบบประสาท ivoต่อความรู้สึก ระบบประสาทส่วนกลางและรบบนอกถูกทำลาย ระบบการสืบพันธุ์บกพร่อง สาร POPs บางชนิดสามารถเปลี่ยนแปลงระบบฮอร์โมน ทำลายระบบการสืบพันธุ์และระบบภูมิคุ้มกันได้

พันธกรณีหลักที่ต้องปฏิบัติหากประเทศไทยให้สัตยาบันในอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ มีดังนี้

- (1) ใช้มาตรการทางกฎหมายและการบริหารในการห้ามผลิตและใช้สาร POPs 9 ชนิดแรก คือ อัลดริน (aldrin); คลอเดน (chlordane); ดีดีที (DDT); ดิลดริน (dieldrin); เอนดริน (endrin); เฮปตะคลอร์ (heptachlor); เฮกซะคลอร์เบนซีน (hexachlorobenzene); ไมเร็กซ์ (mirex) และท็อกซาฟีน (toxaphene)
- (2) นำเข้า/ส่งออกสาร POPs ได้เฉพาะตามวัตถุประสงค์ที่อนุญาต
- (3) จัดทำแผนปฏิบัติระดับชาติเพื่ออนุวัติตามอนุสัญญาฯ และส่งรายงานให้ที่ประชุมรัฐภาคี (COP) ภายใน 2 ปี หลังจากอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ มีผลบังคับใช้ในประเทศตน
- (4) ส่งเสริมการใช้สารทดแทนแนวทางด้านเทคนิคที่ดีที่สุด (Best Available Techniques: BAT) และแนวทางปฏิบัติทางด้านสิ่งแวดล้อมที่ดีที่สุด (Best Environmental Practices: BEP)
- (5) คลังสินค้าที่มีสาร POPs ต้องได้รับการดูแลไม่ให้ส่งผลกระทบต่อสุขภาพมนุษย์และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งต้องดูแลจัดการของเสียที่เกิดจากสาร POPs อย่างเหมาะสม
- (6) ให้ผู้บริหารและผู้กำหนดนโยบายมีความเข้าใจเรื่องสาร POPs
- (7) เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับสาร POPs แก่สาธารณชน รวมทั้งกำหนดแผนและแนวปฏิบัติในการประชาสัมพันธ์ให้สตรี เด็ก และผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษาทราบเรื่องสาร POPs และภัยอันตรายต่อสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม
- (8) สนับสนุนให้มีทำการวิจัยองค์ความรู้เกี่ยวกับสาร POPs ทั้งในระดับชาติและระหว่างประเทศ
- (9) ตั้งศูนย์ประสานงานระดับชาติเพื่อทำหน้าที่ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลและหน้าที่อื่นๆ (รายละเอียดดังสิ่งที่ส่งมาด้วย 1)

4) คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในการประชุมครั้งที่ 7/2547 เมื่อวันที่ 3 ธันวาคม 2547 มีมติเห็นชอบให้ประเทศไทยให้สัตยาบันในอนุสัญญาสตอกโฮล์มว่าด้วยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนานเพื่อการเป็นภาคีสมาชิกโดยสมบูรณ์ต่อไป โดยให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกรมควบคุมมลพิษ ทำหน้าที่ศูนย์ประสานงาน (Focal Point) ในการปฏิบัติตามพันธกรณีของอนุสัญญาฯ ต่อไป และให้กระทรวงการต่างประเทศเป็นผู้ดำเนินการให้สัตยาบันในอนุสัญญาสตอกโฮล์มว่าด้วยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนานภายใน วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2548

(2) ผลการดำเนินงานที่ผ่านมา

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกรมควบคุมมลพิษได้ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและต่างประเทศ ดังนี้ (รายละเอียดดังสิ่งที่ส่งมาด้วย 2)

1) คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในการประชุมครั้งที่ 1/2546 เมื่อวันที่ 5 มีนาคม 2546 มีมติเห็นชอบกับองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ ซึ่งประกอบด้วย กรมโรงงานอุตสาหกรรม กรมวิชาการเกษตร กรมอนามัย กรมศุลกากร กรมองค์การระหว่างประเทศ กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กรมการค้าต่างประเทศ กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา สำนักความร่วมมือด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และกรมควบคุมมลพิษ โดยมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณารายละเอียดของอนุสัญญาฯ และเตรียมความพร้อมในการให้สัตยาบัน เสนอแนะแผนปฏิบัติการระดับชาติตามข้อกำหนดและพันธกรณีของอนุสัญญาฯ ตลอดจนประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการอนุวัติตามอนุสัญญาฯ รวมทั้งให้ความเห็นและความร่วมมือกับสำนักเลขาธิการของอนุสัญญาฯ และในการประชุมครั้งที่ 5/2547 เมื่อวันที่ 21 มิถุนายน 2547 มีมติให้เพิ่มติมองค์ประกอบของคณะกรรมการอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ อีก 5 หน่วยงาน คือ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรุงเทพมหานคร สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงบประมาณ และการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ทั้งนี้ ได้จัดให้มีการประชุมคณะกรรมการอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ รวม 8 ครั้ง โดยคณะกรรมการอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ ได้มีมติรับรองข้อกฎหมายที่จะรองรับการปฏิบัติตามพันธกรณีของอนุสัญญาสตอกโฮล์มว่าด้วยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน และเห็นชอบกับการให้สัตยาบันในอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ โดยมอบหมายให้กรมควบคุมมลพิษนำเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติต่อไป

2) ประสานความร่วมมือกับโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (UNEP) สำนักงานความร่วมมือทางวิชาการของเยอรมัน (German Technical Cooperation : GTZ) และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดทำเนียบแหล่งกำเนิดไดออกซิน/ฟิวแรน และตรวจวิเคราะห์ไดออกซิน/ฟิวแรนจากกิจกรรมและโรงงานอุตสาหกรรมบางประเภท การประเมินและศึกษาทางเลือกในการปรับปรุงพื้นที่อุตสาหกรรมที่มีอยู่ และการปรับปรุงโรงงานผลิตเหล็กเพื่อลดปัญหามลพิษจากการประกอบกิจการ

3) ประเทศไทยได้รับการสนับสนุนจากกองทุนสิ่งแวดล้อมโลก (GEF) โดยโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (UNEP) เป็นหน่วยงานบริหารโครงการ (Implementing agency) ในการจัดทำแผนปฏิบัติการ

ระดับชาติเพื่ออนุวัติอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ (Enabling Activities for the Stockholm Convention on Persistent Organic Pollutants (POPs) : National Implementation Plan for Thailand (NIP)) ทั้งนี้ โครงการดังกล่าวมีกำหนดระยะเวลาดำเนินโครงการ 2 ปี ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ 2547 – เดือนมกราคม 2549

4) จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการบริหารจัดการสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน รวม 6 ครั้ง ในระหว่างปี พ.ศ. 2540-2546 นอกจากนี้ยังได้จัดฝึกอบรมและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับสาร POPs อนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ และพันธกรณีที่ต้องปฏิบัติตาม รวม 6 ครั้ง และจัดทำเอกสารเผยแพร่ รวม 13 เรื่อง

(3) ความจำเป็นที่ต้องเสนอเรื่องเข้าสู่การพิจารณา

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพิจารณาแล้วเห็นว่า การให้สัตยาบันในอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลและนโยบายสำคัญๆ ของประเทศ และมีผลกระทบในเชิงบวกมากกว่าผลกระทบในเชิงลบ กล่าวคือ เป็นการเปิดโอกาสให้ประเทศไทยได้เข้าร่วมเจรจาต่อรองระหว่างประเทศเกี่ยวกับการจัดการสารเคมีโดยเฉพาะอย่างยิ่งสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน ทำให้ประเทศไทยมีบทบาทมากขึ้นในเวทีการเมืองระหว่างประเทศ ซึ่งจะส่งผลให้ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนมีความตื่นตัวในการพัฒนากระบวนการผลิตในภาคอุตสาหกรรมและการเกษตรให้มีความปลอดภัย เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และลดและ/หรือเลิกการใช้สารพิษที่ตกค้างยาวนานในที่สุด ขณะเดียวกันเป็นการส่งเสริมให้มีการใช้สารทดแทนที่มีความปลอดภัยมากกว่าเพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขันทางการค้าและการลงทุนในตลาดโลกซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจภาพรวมต่อไป นอกจากนี้ การเข้าร่วมเป็นภาคีดังกล่าวจะทำให้ประเทศไทยมีโอกาสได้รับความร่วมมืออย่างเต็มที่ทางวิชาการเพื่อพัฒนาศักยภาพและเสริมสร้างขีดความสามารถของประเทศด้านการจัดการสารมลพิษที่ตกค้างยาวนานให้เป็นระบบครบวงจรซึ่งจะส่งผลให้คุณภาพชีวิตของประชาชนและสิ่งแวดล้อมของประเทศดีขึ้น

เนื่องจากการให้สัตยาบันเพื่อเป็นภาคีโดยสมบูรณ์ในอนุสัญญาฯ จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี ดังนั้น เพื่อให้ประเทศไทยสามารถเข้าร่วมการประชุมในฐานะประเทศสมาชิกในการประชุมรัฐภาคีสมัยที่ 1 ของอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ ซึ่งกำหนดจัดขึ้นในเดือนพฤษภาคม 2548 จึงควรให้สัตยาบันในอนุสัญญาฯ ภายในวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2548 เนื่องจากการให้สัตยาบันจะมีผลบังคับใช้ในวันที่ 90 หลังจากวันที่มีการส่งมอบสัตยาบันสาร

2. การวิเคราะห์ผลกระทบของการให้สัตยาบันในอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ

(1) ผลกระทบต่อนโยบายของรัฐบาล

การให้สัตยาบันในอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ สอดคล้องและสนองตอบนโยบายของรัฐบาลและนโยบายสำคัญๆ ของประเทศ ดังนี้ (รายละเอียดดังสิ่งที่ส่งมาด้วย 2)

- 1) คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2544 ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 2) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549)
- 3) แผนแม่บทพัฒนาความปลอดภัยด้านเคมีวัตถุแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2545-2549)
- 4) นโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (พ.ศ. 2540-2549)
- 5) นโยบายและแผนแม่บทการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช (พ.ศ. 2545-2549)

/(2) ผลกระทบ...

(2) ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ

สนับสนุนให้เกิดการวิจัยอย่างกว้างขวางในเชิงผลกระทบด้านต่างๆ จากสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน ที่เป็นสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ สารเคมีทางอุตสาหกรรม และสารเคมีประเภทปลดปล่อยโดยไม่ตั้งใจ เป็นต้น ทั้งในระดับชาติและระหว่างประเทศตลอดจนส่งผลให้มีการกำหนดนโยบาย มาตรการ แผนปฏิบัติการต่างๆ เพื่อลดและขจัดมลพิษจากสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน ซึ่งเป็นโอกาสใหม่ทางเศรษฐกิจที่จะทำให้ประเทศมีความพร้อมในการรองรับมาตรการการค้าที่ใช้เงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อมในเวทีโลก ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ขณะนี้สหภาพยุโรป อยู่ระหว่างการจัดทำสมุดปกขาวว่าด้วยการจดทะเบียน การประเมินความเป็นอันตราย และการอนุญาตให้ใช้เคมีภัณฑ์ที่มีพิษตกค้างยาวนาน พิษต่อระบบสืบพันธุ์ สารก่อกลายพันธุ์ และสารก่อมะเร็ง (EU White Paper - REACH) และระเบียบสมุดปกเขียว IPP (Integrated Product Policy) ว่าด้วยนโยบายและการป้องกันผลกระทบทางลบของสินค้าทุกชนิดที่อาจจะเกิดขึ้นต่อสิ่งแวดล้อมตลอดช่วงวัฏจักรอายุสินค้า (Product Life Cycle) และการบังคับใช้ระเบียบว่าด้วยการจัดการเศษซากของผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (Waste Electrical and Electronic Equipment: WEEE) ซึ่งหากประเทศคู่แข่งทางการค้าของประเทศไทยได้ให้สัตยาบันแล้ว แต่ประเทศไทยยังไม่ได้ให้สัตยาบันก็อาจจะทำให้ประเทศไทยสูญเสียโอกาส และสูญเสียตลาดให้กับประเทศคู่แข่งที่ได้ให้สัตยาบันกับอนุสัญญาฯ แล้ว เช่น จีน เวียดนาม และฟิลิปปินส์ เป็นต้น

(3) ผลกระทบต่อการเงินและงบประมาณ

ได้รับประโยชน์จากประเทศพัฒนาแล้ว หรือจากองค์การระหว่างประเทศภายใต้โครงการความร่วมมือด้านเทคนิคหรือข้อตกลงความร่วมมือทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถของทรัพยากรบุคคลของประเทศเพื่อการปฏิบัติตามพันธกรณีของอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ อย่างไรก็ตามประเทศจะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเข้าร่วมเป็นภาคีสมาชิกตามเกณฑ์ขององค์การสหประชาชาติ

(4) ผลกระทบต่อสังคมและการเมือง

เป็นผลดีต่อชื่อเสียงและจุดยืนของประเทศในการให้ความร่วมมือกับนานาประเทศในการจัดการสารมลพิษที่ตกค้างยาวนานอย่างยั่งยืน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ความร่วมมือระหว่างประเทศภายใต้แผนปฏิบัติการ 21 (Agenda 21) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสารเคมีที่ได้เข้ามามีบทบาทสำคัญที่จะส่งผลร้ายต่อสุขภาพและชีวิตของมนุษย์ทั้งทางตรงและทางอ้อมซึ่งสอดคล้องกับแผนปฏิบัติการบทที่ 19 (Chapter 19) ซึ่งเป็นแผนการจัดการสารเคมีที่เป็นพิษอย่างเหมาะสมต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นการป้องกันการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของสารเคมีอันตรายอย่างผิดกฎหมายระหว่างประเทศ นอกจากนี้ การเป็นภาคีสมาชิกจะทำให้ประเทศไทยสามารถเข้าร่วมการเจรจาต่อรองระหว่างประเทศ ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยมีบทบาทมากขึ้นในเวทีการเมืองระหว่างประเทศ

(5) ผลกระทบต่อเทคโนโลยี

ช่วยส่งเสริมให้ประเทศไทยได้รับการถ่ายทอดแนวทางด้านเทคนิคที่ดีที่สุด (Best Available Techniques: BAT) และแนวทางปฏิบัติด้านสิ่งแวดล้อมที่ดีที่สุด (Best Environmental Practices: BEP) จากประเทศพัฒนาแล้ว และได้พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและขีดความสามารถในการจัดการสารเคมีอันตรายและสารมลพิษที่ตกค้างยาวนานให้ทันสมัย เป็นระบบครบวงจร และเพื่อพัฒนากระบวนการผลิตในภาคอุตสาหกรรมและการเกษตรให้มีความปลอดภัยและลดการใช้สารเคมีอันตราย ขณะเดียวกันเป็นการส่งเสริมการเลือกใช้สารเคมีที่มีความปลอดภัยกว่าทดแทนสาร POPs เพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขันทางการค้าและการลงทุนในตลาดโลก

/(6) ผลกระทบ...

(6) ผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนและสิ่งแวดล้อม

ส่งเสริมให้มีระบบการควบคุมจัดการสารเคมีอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้มีการใช้สารทดแทนที่มีความปลอดภัยมากกว่า และใช้เทคโนโลยีการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งในที่สุดจะส่งผลดีต่อประเทศทำให้ไม่ต้องสูญเสียงบประมาณเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลประชาชน เนื่องจากการเจ็บป่วย ทำให้ประชาชนมีสุขภาพอนามัยและคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อมที่ดี

(7) ผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมและชุมชน

ทำให้ภาคเอกชนต้องปรับปรุงและเปลี่ยนกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมตามแนวทาง BAT/BEP ซึ่งจะส่งผลดีทำให้ประเทศพัฒนาแล้วไม่สามารถนำเหตุผลด้านสิ่งแวดล้อมมาเป็นเครื่องกีดกันทางการค้าได้ อย่างไรก็ตาม การปรับปรุงและเปลี่ยนกระบวนการผลิตให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมตามแนวทาง BAT/BEP อาจส่งผลให้มีการลงทุนปรับปรุงกระบวนการผลิตบางส่วน แต่ภาระของการลงทุนที่เพิ่มขึ้นเพื่อรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมอาจถูกชดเชยกับผลได้จากความสามารถในการแข่งขันในเวทีการค้ายุคโลกาภิวัตน์

(8) กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศหรือคำสั่งที่เกี่ยวข้อง

สอดคล้องกับกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศหรือคำสั่งที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 1) พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535
 - 2) พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535
 - 3) พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535
 - 4) พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535
 - 5) พระราชบัญญัติสุลกากร พ.ศ. 2469
 - 6) พระราชบัญญัติสุลกากร (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2482
 - 7) พระราชบัญญัติการส่งออกป่นออกและการนำเข้าป่นในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. 2522
 - 8) พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540
 - 9) กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2545
 - 10) ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2540) เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535
 - 11) ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดปริมาณสารเจือปนในอากาศที่ระบายออกจากปล่องเตาเผาสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่เป็นอันตรายจากอุตสาหกรรม พ.ศ. 2545
 - 12) ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียจากเตาเผาผลผลิตดีเซล พ.ศ. 2546 ออกตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535
 - 13) ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดให้เตาเผาเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียออกสู่สิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2546 ออกตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535
 - 14) ประมวลระเบียบปฏิบัติการสุลกากร พ.ศ. 2544
- (รายละเอียดคำสั่งที่ส่งมาด้วย 2)

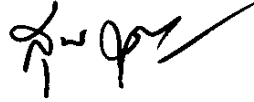
3. ข้อเสนอเพื่อเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี

ให้ความเห็นชอบตามมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ดังนี้

- 1) เห็นชอบให้ประเทศไทยให้สัตยาบันในอนุสัญญาสตอกโฮล์มว่าด้วยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน เพื่อการเป็นภาคีสมาชิกโดยสมบูรณ์ต่อไป โดยให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกรมควบคุมมลพิษ ทำหน้าที่ศูนย์ประสานงาน (Focal Point) ในการปฏิบัติตามพันธกรณีของอนุสัญญาฯ ต่อไป
- 2) ให้กระทรวงการต่างประเทศเป็นผู้ดำเนินการให้สัตยาบันในอนุสัญญาสตอกโฮล์มว่าด้วยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนานภายในวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2548

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุวิทย์ คุณกิตติ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กรมควบคุมมลพิษ

สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย

โทร. 0 2298 2766

โทรสาร 0 2298 2765

(๑ เล่ม)

อนุสัญญาสตอกโฮล์มว่าด้วยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน
Stockholm Convention on Persistent
Organic Pollutants (POPs)

สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย
กรมควบคุมมลพิษ
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เอกสารประกอบการพิจารณา

เรื่อง

การให้สัตยาบันในอนุสัญญาสตอกโฮล์ม
ว่าด้วยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน

เสนอต่อ

คณะรัฐมนตรี

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ธันวาคม 2547

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1

เอกสารอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ
ฉบับภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

สิ่งที่ส่งมาด้วย 2

เอกสารประกอบการพิจารณาให้สัตยาบัน
ในอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ

1. การดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ
2. นโยบายสำคัญของรัฐบาลที่สอดคล้องกับอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ
3. กฎหมายรองรับข้อปฏิบัติอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ

การดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ

1. การปฏิบัติตามพันธกรณีของอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ

การปฏิบัติตามพันธกรณีของอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน ทั้งนี้ เพื่อปกป้องสุขภาพอนามัยของประชาชนและสิ่งแวดล้อมจากอันตรายของสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน

พันธกรณีที่ประเทศไทยได้เริ่มดำเนินการแล้วในระหว่างการเตรียมความพร้อม ได้แก่

1. การห้ามผลิตและใช้สาร POPs ประเภทสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ 9 ชนิดแรก คือ อัลดริน (aldrin); คลอเดน (chlordane); ดีดีที (DDT); ดิลดริน (dieldrin); เอนดริน (endrin); เฮปตะคลอร์ (heptachlor); เฮกซะคลอร์เบนซีน (hexachlorobenzene); ไมเร็กซ์ (mirex) และท็อกซาเฟน (toxaphene) ตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 โดยกรมวิชาการเกษตรเป็นหน่วยงานรับผิดชอบ และการห้ามนำเข้าสารพีซีบี (Polychlorinated Biphenyls: PCBs) โดยกรมโรงงานอุตสาหกรรมเป็นหน่วยงานรับผิดชอบ นอกจากนี้ ประเทศไทยไม่มีการขออนุญาตนำเข้า/ส่งออกสาร POPs ตามวัตถุประสงค์เฉพาะ

2. แม้ว่าประเทศไทยจะยังไม่ได้ให้สัตยาบันในอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ แต่ได้เริ่มดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการระดับชาติเพื่ออนุวัติอนุสัญญาฯ แล้วตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2547 โดยได้รับความสนับสนุนจากกองทุนสิ่งแวดล้อมโลก (Global Environment Facility: GEF) ผ่านโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (UNEP) ซึ่งต้องจัดทำแผนปฏิบัติการระดับชาติให้แล้วเสร็จและส่งรายงานให้ที่ประชุมภาคี (COP) ภายใน 2 ปี หลังจากอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ มีผลบังคับใช้

3. สำหรับพันธกรณีด้านอื่นๆ เช่น การส่งเสริมการใช้แนวทางด้านเทคนิคที่ดีที่สุดและแนวทางปฏิบัติทางสิ่งแวดล้อมที่ดีที่สุด ในทางปฏิบัติหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ กรมส่งเสริมการเกษตร กรมโรงงานอุตสาหกรรม สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย สถาบันการศึกษาต่างๆ รวมทั้งกรมควบคุมมลพิษ ได้มีการดำเนินการหลายด้าน เช่น การจัดการศัตรูพืชโดยวิธีผสมผสาน (Integrated Pest Management: IPM) การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีที่สะอาดในอุตสาหกรรมประเภทต่างๆ ได้แก่ โครงการวิจัยและพัฒนาเตาเผามูลฝอยติดเชื้อขนาดเล็ก โครงการวิจัยพัฒนาการนำของเสียกลับมาใช้ใหม่ (Pyrolysis Technology) ขนาด 300 กก./ครั้ง เป็นโครงการต้นแบบในการนำตะกอนจากระบบบำบัดน้ำเสียมาเผา และมีผลพลอยได้เป็นน้ำมัน ได้ติดตั้งที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร และโครงการ Cleaner Production for Industrial Efficiency (CPIE) เป็นโครงการฝึกอบรมโรงงานอุตสาหกรรมเกี่ยวกับการลดการใช้พลังงานในโรงงานอุตสาหกรรม

4. การเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับอันตรายต่อสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อมของสาร POPs แก่สาธารณชน กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกรมควบคุมมลพิษได้เริ่มดำเนินการไปบ้างแล้ว ทั้งก่อนและในระหว่างการจัดทำแผนปฏิบัติการฯ

อย่างไรก็ตาม การปฏิบัติตามพันธกรณีของอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ ของประเทศอาจไม่ครอบคลุมทุกกิจกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นการใช้แนวทางด้านเทคนิคที่ดีที่สุด (Best Available Techniques: BAT) และแนวทาง

ปฏิบัติทางด้านสิ่งแวดล้อมที่ดีที่สุด (Best Environmental Practices: BEP) เนื่องจากการดำเนินการดังกล่าวมีปัจจัยที่ต้องคำนึงถึงหลายประการ เช่น ชีตความสามารถของผู้ปฏิบัติงาน เทคโนโลยีต่างๆที่มีอยู่ในประเทศ ความพร้อมของภาคเอกชนและประชาชน ดังนั้น การปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตในโรงงานอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของประชาชนให้เลือกใช้สารเคมีที่มีความปลอดภัยกว่าทดแทนสาร POPs จึงเป็นไปในลักษณะค่อยเป็นค่อยไป และเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

2. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการเข้าเป็นภาคีสมาชิกของอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ มีดังนี้

1. ปกป้องสุขภาพอนามัยของมนุษย์รวมถึงสุขภาพของผู้บริโภค คนงาน สตรี เด็กและผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษา และสิ่งแวดล้อมของประเทศจากสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน
2. มีการควบคุมการนำเข้าและการส่งออกสารมลพิษที่ตกค้างยาวนานอย่างเป็นระบบและเข้มงวด และก่อให้เกิดผลดีต่อการควบคุมสารเคมีอันตรายและการบริหารจัดการสารเคมีในประเทศ
3. ปกป้องมิให้มีการลักลอบนำสารมลพิษที่ตกค้างยาวนานมาทิ้งในประเทศ
4. ได้รับการสนับสนุนและความร่วมมือทั้งทางด้านวิชาการ เทคโนโลยี และด้านการเงินจากกองทุนสิ่งแวดล้อมโลก องค์การระหว่างประเทศ และประเทศภาคีที่พัฒนาแล้วทั้งที่เป็นข้อตกลงทวิภาคีและพหุภาคี อาทิ UNEP, GEF, UNIDO, UNDP, DANCED และ World Bank เพื่อการอนุวัติอนุสัญญาฯ
5. แสดงบทบาทของประเทศในการดำเนินการตามพันธกรณีจากการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา (United Nations Conference on Environment and Development : UNCED) ในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ความร่วมมือระหว่างประเทศภายใต้แผนปฏิบัติการ 21 (Agenda 21) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสารเคมีตามแผนปฏิบัติการบทที่ 19 (Chapter 19)
6. มีการจัดทำทำเนียบการปลดปล่อยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนานเพื่อใช้ประกอบการกำหนดแนวทาง หรือมาตรการในการลด ป้องกัน และแก้ไขปัญหาสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน
7. มีการถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เสริมสร้างสมรรถนะ และขีดความสามารถในการจัดการด้านสารเคมีตลอดวงจรของสารเคมี
8. ส่งเสริมให้ภาคอุตสาหกรรมคำนึงถึงความปลอดภัยจากการใช้สารเคมีอันตรายและพยายามค้นคว้าวิจัยสารทดแทนที่มีความปลอดภัยมากกว่า เพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขันทางการค้าและการลงทุน

แม้ว่าขณะนี้ประเทศไทยจะยังไม่ได้ให้สัตยาบันในอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ แต่ก็ได้รับประโยชน์จากการให้ความร่วมมือและการประสานงานอย่างต่อเนื่องกับสำนักเลขาธิการชั่วคราวของอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ และองค์การระหว่างประเทศ เช่น สำนักงานความร่วมมือทางวิชาการของเยอรมนี (GTZ) โครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (UNEP) และรัฐบาลสวีเดนในด้านการจัดการสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน ตัวอย่าง

โครงการที่ได้รับความร่วมมือด้านเทคนิควิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ และงบประมาณภายใต้ข้อตกลงทวิภาคีเพื่อลดปัญหามลพิษ ได้แก่

- โครงการจัดทำทำเนียบแหล่งกำเนิดไดออกซินและฟิวแรนเบื้องต้น และการเก็บตัวอย่างและวิเคราะห์ไดออกซินและฟิวแรนจากกิจกรรมและโรงงานอุตสาหกรรมบางประเภท 7 ประเภท
- โครงการปรับปรุงโรงเผาขยะมูลฝอยจังหวัดภูเก็ตเพื่อลดปัญหาจากมลพิษ
- โครงการปรับปรุงเตาเผาศพเพื่อลดปัญหาจากมลพิษจากแหล่งกำเนิด
- โครงการปรับปรุงโรงงานผลิตเหล็กเพื่อลดปัญหาจากมลพิษจากการประกอบการ
- โครงการความร่วมมือไทย-สวีเดนด้านการจัดการสารเคมีและสิ่งแวดล้อม

นอกจากนี้ การดำเนินงานภายใต้โครงการจัดทำแผนปฏิบัติการระดับชาติ (NIP) ที่ได้กล่าวไปแล้ว ยังมีการดำเนินงานในการจัดทำทำเนียบสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน ทั้ง 3 กลุ่ม คือ สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ สารพีซีบี และสารไดออกซิน/ฟิวแรน ซึ่งสามารถใช้เป็นข้อมูลประกอบการกำหนดแนวทาง หรือมาตรการในการลด ป้องกัน และแก้ไขปัญหามลพิษที่ตกค้างยาวนานได้อีกด้วย ทั้งนี้ หากประเทศไทยให้สัตยาบันในอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ ก่อนการประชุมรัฐภาคีสมัยที่ 1 จะเป็นโอกาสให้ประเทศต่างๆ ทั่วโลกเห็นว่ประเทศไทยได้ให้ความร่วมมือในด้านการจัดการสารเคมีระหว่างประเทศ โดยมีจุดมุ่งหมายในการปกป้องสุขภาพอนามัยของประชาชนและสิ่งแวดล้อม และจะได้รับความร่วมมือทางด้านวิชาการจากภาคีสมาชิกที่เป็นประเทศพัฒนาแล้ว หรือองค์การระหว่างประเทศต่างๆ เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถของประเทศในด้านการจัดการสารเคมีอันตรายและสารมลพิษที่ตกค้างยาวนานให้เป็นระบบครบวงจรซึ่งจะส่งผลให้คุณภาพชีวิตของประชาชนและสิ่งแวดล้อมของประเทศดีขึ้น

3. การเสริมสร้างสมรรถนะและขีดความสามารถเพื่อการปฏิบัติตามพันธกรณีของอนุสัญญาฯ

1. การจัดฝึกอบรมเกี่ยวกับอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ และพันธกรณีที่ต้องปฏิบัติตาม สรุปได้ดังนี้
 - จัดฝึกอบรมเรื่องการสร้างความตระหนักเกี่ยวกับสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน 2 ครั้ง ครั้งที่ 1 ระหว่างวันที่ 16-18 พฤษภาคม 2547 และครั้งที่ 2 ระหว่างวันที่ 15-17 ตุลาคม 2547 ที่จังหวัดนครนายก
 - จัดสัมมนา เรื่อง การปรับปรุงโรงงานผลิตเหล็กเพื่อลดปัญหาจากมลพิษจากการประกอบการ เมื่อเดือนพฤษภาคม 2547 ที่กรุงเทพมหานคร
 - จัดประชุมเพื่อชี้แจงเกี่ยวกับอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ ที่อาจมีผลกระทบต่ออุตสาหกรรม เมื่อเดือนสิงหาคม 2547 ที่สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
 - จัดฝึกอบรม เรื่อง การจัดทำทำเนียบสารพีซีบี ระหว่างวันที่ 11-12 พฤศจิกายน 2547 ให้แก่เจ้าหน้าที่กรมควบคุมมลพิษและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวม 25 คน ที่กรมควบคุมมลพิษ
 - จัดฝึกอบรม เรื่อง การจัดทำทำเนียบสาร POPs ประเภทสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ ระหว่างวันที่ 26, 29-30 พฤศจิกายน 2547 ให้แก่เจ้าหน้าที่กรมควบคุมมลพิษและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวม 25 คน ที่กรมควบคุมมลพิษ

2. การเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับสาร POPs

- จัดทำเอกสารเผยแพร่ทางวิชาการเกี่ยวกับสารเคมีในกลุ่มสาร POPs ทั้ง 12 ชนิด และเอกสารเผยแพร่ เรื่อง มหันตภัยโคอออกซิน เพื่อเผยแพร่แก่หน่วยงานต่างๆ สถาบันการศึกษาและประชาชนในรูปแบบเอกสารและทางอินเทอร์เน็ตซึ่งสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ง่ายและสะดวก

- อยู่ระหว่างการจัดทำระบบจัดเก็บข้อมูล (Information System) สาร POPs และสารเคมีต่างๆ ซึ่งจะได้รวบรวมการศึกษา ฐานข้อมูล และเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสารเคมีเพื่อเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ตให้แก่ผู้บริหาร ผู้กำหนดนโยบาย หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ภาคเอกชน ตลอดจนสาธารณชนให้สามารถนำข้อมูลไปใช้เพื่อประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานและเพื่อป้องกันอันตรายจากสารเคมีในการดำเนินชีวิตประจำวัน

นโยบายสำคัญของรัฐบาลที่สอดคล้องกับอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ

1. นโยบายคณะรัฐมนตรี ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การให้สัตยาบันต่ออนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ สอดคล้องและสนองตอบคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2544 ดังนี้

- “ข้อ (5) กำหนดมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและสอดคล้องกับระดับของการพัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์ เศรษฐกิจ และสังคมของประเทศควบคู่ไปกับมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการค้าระหว่างประเทศ”

- “ข้อ (6) สร้างมาตรการในการควบคุมการนำเข้าสารเคมี สารพิษ และวัตถุอันตราย โดยยึดถือมาตรฐานสากลของประเทศที่พัฒนาแล้ว เพื่อไม่ให้ประเทศไทยเป็นสถานที่ทดลองหรือจำหน่ายสารและวัตถุอันตรายที่ต่ำกว่ามาตรฐานของประเทศผู้จำหน่าย”

2. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) การให้สัตยาบันต่ออนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 ดังนี้

- “ข้อ (1.1) ส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรคทั้งด้านร่างกายและจิตใจ โดยให้ประชาชนมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพให้เหมาะสม โดยเฉพาะมีการบริโภคที่ถูกต้องและมีการออกกำลังกายสม่ำเสมอ มีการพัฒนาสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยและสถานที่ทำงานให้ถูกสุขลักษณะ รวมทั้งมีการใช้อุปกรณ์ป้องกันเพื่อลดความเสี่ยงต่ออันตรายจากการทำงาน ตลอดจนมีการให้ความรู้และควบคุมการใช้สารพิษ สารอันตรายอย่างถูกวิธี ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ” (คัดมาจาก ส่วนที่ 3: การเสริมสร้างฐานรากของสังคมให้เข้มแข็ง บทที่ 3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนและการคุ้มครองทางสังคม ข้อ 3.1 การพัฒนาคนให้มีคุณภาพและรู้ทันการเปลี่ยนแปลง (1) การปฏิรูประบบสุขภาพ โดย...)

- “ข้อ (4.2) เพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินนโยบายสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ โดยจัดให้มีกลไกทำงานร่วมระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจร่วมกันในด้านการการค้า การลงทุน ผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและการแข่งขันในเวทีโลก เพื่อเป็นข้อมูลในการเจรจาต่อรอง และประสานความร่วมมือให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศ” (คัดมาจาก บทที่ 5 ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 3.1 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (4) สร้างจิตสำนึกให้คนไทยตระหนักถึงความสำคัญของการรักษาสภาพแวดล้อมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต โดย...)

- “ข้อ (5.2) ให้มีการศึกษาวิจัยเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันและมีการติดตามข้อมูลผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมโลก อาทิ ภาวะเรือนกระจก เพื่อวางแผนเตรียมพร้อมรับมือปัญหาด้านอุทกภัย ปัญหาด้านการผลิตภาคเกษตรและปัญหาอื่นๆ” (คัดมาจาก บทที่ 5 ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 3.1 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (5) พัฒนาและทำฐานข้อมูลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม...)

- “ข้อ (7) เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการมลพิษ ให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลเพื่อรองรับเงื่อนไขและมาตรการทางการค้าและสิ่งแวดล้อม ควบคู่กับการปรับปรุงมาตรฐานระเบียบวิธีการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการจัดการมลพิษ” (ถัดมาจาก บทที่ 5 ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 3.4 รักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมโดยให้ความสำคัญกับการลดมลพิษ เพื่อให้เมืองและชุมชนมีความน่าอยู่ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี และลดต้นทุนทางเศรษฐกิจในการป้องกันและแก้ไขผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม...)

- “ข้อ (1.1) สาขาเกษตร เน้นการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรและการพึ่งพาตนเอง รวมทั้งสร้างรายได้ให้เกษตรกร โดยส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพ พัฒนาพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ของไทย ปุ๋ย และอาหารสัตว์ การควบคุมและกำจัดศัตรูพืช การกำจัดของเสีย เพิ่มคุณภาพและผลผลิตต่อพื้นที่ พัฒนาเทคโนโลยีประหยัสน้ำและเทคโนโลยีสำหรับระบบตรวจสอบมาตรฐานสินค้าเกษตร พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการการผลิตและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและทรัพยากรทางการเกษตร...” (ถัดมาจาก บทที่ 8 ยุทธศาสตร์การพัฒนาความเข้มแข็งทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 3.1 การประยุกต์ใช้และการพัฒนาเทคโนโลยี (1) สนับสนุนการดัดแปลง ปรับปรุง และพัฒนาต่อยอดเทคโนโลยีที่มีอยู่ โดย...)

- “ข้อ (1.5) สาขาสีเขียว เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนและให้ประเทศไทยสามารถพัฒนากิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมให้เป็นโอกาสใหม่ทางเศรษฐกิจและมีความพร้อมในการรองรับมาตรการการค้าที่ใช้เงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อมในเวทีโลก โดยพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม ขจัดมลพิษและนำของเสียกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ ตลอดจนเทคโนโลยีการผลิตที่สะอาด เพื่อป้องกันและควบคุมมลพิษ การสร้างองค์ความรู้ของการจัดการและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางชีวภาพ รวมทั้งวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ป้องกันและขจัดมลพิษเพื่อทดแทนการนำเข้าและส่งเสริมการส่งออก” (ถัดมาจาก บทที่ 8 ยุทธศาสตร์การพัฒนาความเข้มแข็งทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 3.1 การประยุกต์ใช้และการพัฒนาเทคโนโลยี (1) สนับสนุนการดัดแปลง ปรับปรุง และพัฒนาต่อยอดเทคโนโลยีที่มีอยู่ โดย...)

3. แผนแม่บทแห่งชาติ เรื่อง การจัดการสารเคมีอย่างปลอดภัย (พ.ศ. 2545-2549) มุ่งเน้นให้ประเทศไทยมีการจัดการสารเคมีที่เป็นระบบ และเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกคนเข้ามามีส่วนร่วม รวมทั้งสนับสนุนการประสานการดำเนินงานระหว่างประเทศ เพื่อปรับปรุงคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีสุขภาพแข็งแรง มีความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินและอาศัยอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ

4. นโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (พ.ศ. 2540-2549) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับนโยบายป้องกันและขจัดมลพิษจากสารอันตราย มุ่งเน้นให้ประเทศมีระบบการจัดการสารอันตรายอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมการลดการใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืช ซึ่งสอดคล้องกับอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ ดังนี้

- “ข้อ 1.1 ให้มีการลดและควบคุมหรือแนะนำการใช้สารอันตรายอย่างมีประสิทธิภาพ และปลอดภัยทั้งในภาคอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม” (ถัดมาจาก นโยบายป้องกันและขจัดมลพิษจากสารอันตราย 1. แนวทางด้านการจัดการ...)

- “ข้อ 2.4 จัดตั้งห้องปฏิบัติการเพื่อตรวจวิเคราะห์ปริมาณสารตกค้างในผลิตภัณฑ์เกษตร เครื่องอุปโภคบริโภคและสิ่งแวดล้อมต่างๆ ทั้งในหน่วยงานภาครัฐและเอกชนให้มากขึ้น ตลอดจนให้มีมาตรการรับรองความถูกต้องของผลการวิเคราะห์ด้วย” (คัดมาจาก นโยบายป้องกันและขจัดมลพิษจากสารอันตราย 2. แนวทางด้านการลงทุน...)

- “ข้อ 3.2 เร่งรัดการปรับปรุงและแก้ไขกฎหมาย และกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง ให้สามารถจัดการสารอันตรายอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่การนำเข้า การผลิต การจำหน่าย การขนส่ง การใช้ การเก็บรักษา และการกำจัดกาก” (คัดมาจาก นโยบายป้องกันและขจัดมลพิษจากสารอันตราย 3. แนวทางด้านกฎหมาย...)

- “ข้อ 3.6 พิจารณาลำโพงนำเข้า และผลิต หรือจำกัดการใช้อย่างเข้มงวด สำหรับสารอันตรายทางด้านเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และสาธารณสุขที่มีคุณสมบัติทำให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนและสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรง” (คัดมาจาก นโยบายป้องกันและขจัดมลพิษจากสารอันตราย 3. แนวทางด้านกฎหมาย...)

- “ข้อ 4.1 ส่งเสริมการศึกษาวิจัยเพื่อการจัดการสารอันตรายอย่างเหมาะสม รวมทั้งพัฒนาการใช้วัตถุดิบอื่นทดแทนสารอันตราย การผลิตผลิตภัณฑ์หรือสินค้าที่ปลอดภัยต่อผู้บริโภคและไม่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม การใช้เทคโนโลยีที่สะอาดในกระบวนการผลิตทางอุตสาหกรรมเพื่อลดการใช้สารอันตรายร้ายแรงให้น้อยลง รวมทั้งส่งเสริมการจัดการศัตรูพืชด้วยวิธีผสมผสาน และใช้สารทดแทนจากธรรมชาติเพื่อลดปริมาณการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชให้น้อยลง” (คัดมาจาก นโยบายป้องกันและขจัดมลพิษจากสารอันตราย 4. แนวทางด้านการสนับสนุน...)

- “ข้อ 4.4 ประชาสัมพันธ์เพื่อให้ประชาชนเกิดการตื่นตัวและตระหนักถึงปัญหาเกี่ยวกับสารอันตรายอย่างต่อเนื่อง โดยอาศัยสื่อมวลชนทุกแขนงเพื่อกระจายข่าวสารไปสู่ภูมิภาคต่างๆ ของประเทศได้อย่างทั่วถึง” (คัดมาจาก นโยบายป้องกันและขจัดมลพิษจากสารอันตราย 4. แนวทางด้านการสนับสนุน...)

5. นโยบายและแผนแม่บทการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช (พ.ศ.2545-2549) มีเป้าหมายให้การใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ในปัจจุบันเป็นไปด้วยดีอย่างต่อเนื่อง และเพื่อให้เกษตรกร ผู้เกี่ยวข้องกับการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช และประชาชนเข้าถึงประโยชน์และโทษของสารป้องกันกำจัดศัตรูพืช ตลอดจนตระหนักถึงความสำคัญในการที่จะต้องจัดการและใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืชอย่างถูกหลักวิชาการถึงระดับที่น่าพอใจภายใน 5 ปี

เอกสารอ้างอิง

1. คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี แถลงต่อรัฐสภาเมื่อวันจันทร์ที่ 26 กุมภาพันธ์ 2544
2. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549)
3. Thailand's Second National Master Plan on Chemical Safety (2002-2006)
4. นโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2540-2549
5. นโยบายและแผนแม่บทการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช (พ.ศ.2545-2549)

กฎหมายรองรับข้อปฏิบัติอนุสัญญาสตอกโฮล์มว่าด้วยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน

- ข้อ 1 จุดมุ่งหมาย
 - ข้อ 2 คำนิยาม
 - ข้อ 3 มาตรการในการลดหรือเลิกการปล่อยจากการผลิตโดยจงใจและการใช้
 - ข้อ 4 การขึ้นทะเบียนการยกเว้นพิเศษ
 - ข้อ 5 มาตรการในการลดหรือเลิกการปล่อยจากการผลิตโดยไม่จงใจ
 - ข้อ 6 มาตรการในการลดหรือเลิกการปล่อยจากคลังสินค้าและของเสีย
 - ข้อ 7 แผนอนุวัติการ
 - ข้อ 8 การทำบัญชีรายชื่อสารเคมีไว้ในผนวก เอ บี และ ซี
 - ข้อ 9 การแลกเปลี่ยนข้อสนเทศ
 - ข้อ 10 ข้อสนเทศสาธารณะ การตื่นตัว และการศึกษา
 - ข้อ 11 การวิจัย การพัฒนา และการติดตามตรวจสอบ
 - ข้อ 12 ความช่วยเหลือทางเทคนิค
 - ข้อ 13 ทรัพยากรและกลไกทางการเงิน
 - ข้อ 14 การจัดการทางการเงินชั่วคราว
 - ข้อ 15 การรายงาน
 - ข้อ 16 การประเมินความมีประสิทธิภาพ
 - ข้อ 17 การไม่ปฏิบัติตาม
 - ข้อ 18 การระงับข้อพิพาท
 - ข้อ 19 การประชุมภาคี
 - ข้อ 20 สำนักเลขาธิการ
 - ข้อ 21 ข้อแก้ไขอนุสัญญา
 - ข้อ 22 การรับรองและแก้ไขผนวกต่างๆ
 - ข้อ 23 สิทธิในการลงคะแนนเสียง
 - ข้อ 24 การลงนาม
 - ข้อ 25 การให้สัตยาบัน การยอมรับ การให้ความเห็นชอบ หรือการภาคยานุวัติ
 - ข้อ 26 การมีผลบังคับใช้
 - ข้อ 27 ข้อสงวน
 - ข้อ 28 การถอนตัว
 - ข้อ 29 ผู้เก็บรักษา
 - ข้อ 30 คำนวณที่ถูกต้อง
- ผนวก เอ การเลิกใช้
- ผนวก บี การจำกัด
- ผนวก ซี การผลิตโดยไม่จงใจ
- ผนวก ดี ความต้องการข้อสนเทศและหลักเกณฑ์การตรวจสอบ
- ผนวก อี ความต้องการข้อสนเทศเกี่ยวกับสถานภาพความเสี่ยง
- ผนวก เอฟ ข้อสนเทศเกี่ยวกับข้อพิจารณาทางด้านสังคม เศรษฐกิจ

กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศหรือคำสั่งที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535
2. พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535
3. พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535
4. พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535
5. พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2469
6. พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2482
7. พระราชบัญญัติการส่งออกป็นนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. 2522
8. พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540
9. กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2545
10. ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2540) เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว
ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535
11. ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดปริมาณสารเจือปนในอากาศที่ระบายออก
จากปล่องเตาเผาสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่เป็นอันตรายจากอุตสาหกรรม พ.ศ. 2545
12. ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการ
ปล่อยทิ้งอากาศเสียจากเตาเผามูลฝอยติดเชื้อ พ.ศ. 2546 ออกตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพ
สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535
13. ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดให้เตาเผาเป็น
แหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียออกสู่สิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2546 ออกตามความใน
พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535
14. ประมวลระเบียบปฏิบัติการศุลกากร พ.ศ. 2544

กฎหมายรองรับข้อปฏิบัติอนุญาตออกโดยผู้ควบคุมสินค้าที่ตกค้างยาวนาน

พันธกรณีภายใต้อนุญาตออกโดยผู้ควบคุมสินค้าที่ตกค้างยาวนาน	กฎหมายไทย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แนวทางปฏิบัติ
1. จุดมุ่งหมาย (ข้อ 1) การคุ้มครองสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมจากสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน			
2. คำนิยาม (ข้อ 2) (เอ) "ภาคี" หมายถึง รัฐ หรือองค์การบูรณาการรวมหน่วยงานทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค ที่ได้อนุญาตให้อนุสัญญาที่ผูกพันและซึ่งอนุสัญญานี้มีผลบังคับใช้ (บี) "องค์การบูรณาการรวมหน่วยงานทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค" หมายถึง องค์การซึ่งประกอบด้วยรัฐอธิปไตยของภูมิภาคใดภูมิภาคหนึ่งที่รัฐสมาชิกได้ถ่ายโอนอำนาจหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องต่างๆ ที่อยู่ภายใต้บังคับของอนุสัญญานี้ และซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยชอบให้ลงนาม ให้สัตยาบัน ยอมรับ เห็นชอบหรือภาคยานุวัติอนุสัญญานี้ ตามวิธีปฏิบัติภายในขององค์การนั้น (ซี) "ภาคีที่เข้าประชุมและออกเสียง" หมายถึง ภาคีที่เข้าประชุมและออกเสียงเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย			
3. มาตรการในการลดหรือเลิกการปล่อยจากการผลิตโดยตั้งใจและการใช้ (ข้อ 3) 1. ให้แต่ละภาคี (เอ) ห้าม และหรือ ดำเนินมาตรการทางกฎหมายและการบริหารที่จำเป็นสำหรับการเลิก (1) ผลิตและใช้สารเคมีตามรายชื่อในผนวก เอ (2) นำเข้าและส่งออกสารเคมีตามรายชื่อในผนวก เอ ตามบทบัญญัติของวรรคสอง	พ.ร.บ. วัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 หมวด 2 การควบคุมวัตถุอันตราย มาตรา 18 วัตถุอันตรายแบ่งออกตามความ จำเป็นแก่การควบคุม ดังนี้ 1. วัตถุอันตรายชนิดที่ 1 ได้แก่ วัตถุอันตราย ที่การผลิต การนำเข้า การส่งออก หรือการมีไว้ในครอบครองต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนด	กรมโรงงานอุตสาหกรรม กรมวิชาการเกษตร สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ กรมการอุตสาหกรรมทหาร	สามารถประกาศกำหนดสารดังกล่าวเป็นวัตถุอันตรายชนิดที่ 3 และใช้มาตรการขั้นที่ 3 และขอใบอนุญาตควบคุม ส่วนการเลิกใช้สามารถประกาศกำหนดเป็นวัตถุอันตรายชนิดที่ 4

พันธกรณีภายใต้สัญญาซื้อขายสินค้า	กฎหมายไทย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แนวทางปฏิบัติ
ภาคผนวกที่ วรรค 1 ในขณะที่ทำการประเมินสารเคมีที่อยู่ระหว่างการใช้ 5. ยกเว้นกรณีที่ได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในอนุสัญญานี้ไม่ให้วรรค 1 และ 2 บังคับใช้กับปริมาณสารเคมีที่จะต้องใช้ในการวิจัยในระดับห้องทดลอง หรือใช้เป็นมาตรฐานอ้างอิง 6. ให้ภาคีที่มีข้อยกเว้นพิเศษตามผนวก เอ หรือข้อยกเว้นพิเศษ หรือวัตถุประสงค์ที่ยอมรับได้ตามผนวก บี ดำเนินมาตรการที่เหมาะสม เพื่อป้องกันหรือลดการสัมผัสต่อมนุษย์ หรือการปล่อยเข้าสู่สิ่งแวดล้อม สำหรับการใช้ซึ่งได้รับการยกเว้น หรือวัตถุประสงค์ที่ยอมรับได้ อันจะเกี่ยวข้องกับหัวใจปล่อยเข้าสู่สิ่งแวดล้อมภายใต้เงื่อนไขของการใช้ตามปกติ การปล่อยเหล่านั้น จะต้องเป็นกรณีที่เป็นน้อยที่สุด ทั้งนี้โดยคำนึงถึงมาตรฐานและแนวปฏิบัติที่ใช้กันอยู่	ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อน เมื่อได้มีประกาศระบุวัตถุใดเป็นวัตถุอันตรายชนิดที่ 2 ให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้มีไว้ในครอบครอง แจ้งการดำเนินการของตนที่กระทำอยู่ในขณะนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบภายในเวลาที่กำหนดในประกาศดังกล่าว ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ 2 ต้องปฏิบัติ ตามประกาศของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบที่ออก ตามมาตรา 20 (1) (2) และ (3) ด้วย มาตรา 23 ภายใต้บังคับบทบัญญัติมาตรา 36 ห้ามมิให้ผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ 3 เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยในกฎกระทรวงดังกล่าวให้กำหนดกรณีที่จะขออนุญาตได้และกรณีที่จะขออนุญาต ไม่ได้ไว้ให้ชัดเจนเท่าที่จะกระทำได้ เว้นแต่กรณีจำเป็นที่ไม่สามารถได้ล่วงหน้า และให้กำหนดระยะเวลาสำหรับการพิจารณาอนุญาตให้ชัดเจนด้วย ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้มีไว้ใน		เมื่อสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน ได้รับการขึ้นทะเบียนให้ใช้แล้วหากจะลดการใช้หรือส่งออก จำเป็นต้องใช้มาตรการ โดยการออกใบอนุญาตจำกัดปริมาณสารหรือจำกัดอายุใบอนุญาต

พันธกรณีภายใต้อนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ	ประเทศไทย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แนวทางปฏิบัติ
	กรอบของซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ 3 ต้องปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบที่ออก ตามมาตรา 20 (1) (2) และ (3) นั้นด้วย มาตรา 36 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมโดยความเห็นของ คณะกรรมการประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดรายชื่อของวัตถุอันตรายที่ กระบวนการผลิต และลักษณะที่อาจก่อให้เกิดอันตรายเป็นที่ทราบกันแน่ชัด โดยทั่วไป การผลิต หรือการนำเข้า ซึ่งวัตถุอันตราย ชนิดที่ 2 หรือชนิดที่ 3 ที่อยู่นอกรายชื่อของ ประกาศตามวรรคหนึ่ง จะต้องนำมาขอขึ้น ทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนและเมื่อ ได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนแล้วจึงจะผลิต หรือนำเข้าตามมาตรา 22 หรือจึงจะออก ใบอนุญาตให้ผลิตหรือนำเข้าตามมาตรา 23 ได้ ทั้งนี้ เว้นแต่จะมีประกาศของรัฐมนตรี ผู้รับผิดชอบยกเว้นให้ไม่ต้องขึ้นทะเบียนอีก ในกรณีนี้ผู้ได้ขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายอย่าง เดียวกันนั้นไว้แล้วหรือในกรณีอื่นที่มีเหตุอันควร การขอขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายและการ ออกใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายให้ เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรี ผู้รับผิดชอบ โดยความเห็นของคณะกรรมการ		วัตถุอันตรายชนิดที่ 3 ต้องขอขึ้นทะเบียนต่อ พนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อ ประเมินประโยชน์และความ เสี่ยง หากจะลดการใช้ควรมี การประเมินความเสี่ยงเป็น ระยะๆ หากจะห้ามใช้ จำเป็นต้องประเมิน ประโยชน์และความเสี่ยงใน การใช้ตามหลักเกณฑ์สากล กรณีที่มีการเพิ่มเติมรายชื่อ สาร POPs หน่วยประสานงาน (Focal Point) จะเป็นผู้แจ้ง ให้นำหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการ

พันธกรณีภายใต้อนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ	กฎหมายไทย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แนวทางปฏิบัติ
	กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา มาตรา 38 ห้ามมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่รับขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายเมื่อคณะกรรมการเห็นว่า (1) วัตถุอันตรายที่ขอขึ้นทะเบียนไม่เป็นที่เชื่อถือได้ว่ามีคุณสมบัติตามที่ขอขึ้นทะเบียนไว้หรือหากนำมาให้แล้วอาจเกิดอันตรายแก่บุคคลสัตว์ พืช หรือ สิ่งแวดล้อม โดยไม่มีวิธีปฏิบัติตามควรที่จะป้องกันได้ (2) วัตถุอันตรายที่ขอขึ้นทะเบียนใช้ชื่อในทำนองโอ้อวด ไม่สุภาพ หรืออาจทำให้เข้าใจผิดจากความเป็นจริง หรือ (3) วัตถุอันตรายที่ขอขึ้นทะเบียนเป็นวัตถุอันตรายปลอม หรือเป็นวัตถุอันตรายที่พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งเพิกถอนทะเบียนแล้ว คำสั่งไม่รับขึ้นทะเบียนของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นที่สุด มาตรา 40 วัตถุอันตรายใดที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้แล้ว ต่อมาปรากฏว่าไม่มีประโยชน์ตามที่ขึ้นทะเบียนไว้หรือหากนำมาให้แล้วอาจเกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืช หรือ สิ่งแวดล้อม โดยไม่มีวิธีปฏิบัติตามควรที่จะป้องกันได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจเพิกถอนทะเบียนวัตถุอันตรายนั้นได้		

พันธกรณีภายใต้สนธิสัญญาสตอกโฮล์มฯ	กฎหมายไทย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ด้านแนวทางปฏิบัติ
	คำสั่งเพิกถอนทะเบียนของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นที่สิ้นสุด เมื่อมีการเพิกถอนทะเบียนวัดอุณฺดรายใดแล้วสิทธิในการผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งวัดอุณฺดรายนับนั้นเป็นอันระงับไป มาตรา 41 เจ้าของวัดอุณฺดรายที่ถูกเพิกถอนทะเบียนต้องจัดการทำลายหรือดำเนินการกับวัดอุณฺดรายของตนตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งภายในระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด และให้นำมาตรา 42 บรรค 2 บรรค 3 บรรค 4 มาบังคับใช้โดยอนุโลม มาตรา 43 ห้ามไม่ให้ผู้ใดผลิต นำเข้า หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งวัดอุณฺดรายชนิดที่ 4 เมื่อรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบได้ประกาศระบುವัดอุใด เป็นวัดอุณฺดรายชนิดที่ 4 ให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้มีไว้ในครอบครองปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ และให้นำมาตรา 41 มาบังคับใช้โดยอนุโลม มาตรา 52 เมื่อปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัดอุณฺดรายผู้ใด ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นระงับ		

พันธกรณีภายใต้อนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ	กฎหมายไทย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แนวทางปฏิบัติ
	การกระทำที่ฝ่าฝืน หรือแก้ไข หรือปรับปรุง หรือปฏิบัติให้ถูกต้องได้ ในการนี้หากเป็นกรณีมีเหตุอันสมควร พนักงานเจ้าหน้าที่จะอนุญาตให้ผู้นั้นส่งออกไปซึ่งวัตถุอันตรายนั้น เพื่อคืนให้แก่ผู้ผลิตหรือผู้จัดส่งวัตถุอันตรายนั้นมาให้ หรือเพื่อการอื่นตามความเหมาะสมก็ได้ โดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด เมื่อมีกรณีตามวรรค 1 ถ้าปรากฏว่าผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้มีไว้ในครอบครอง ซึ่งวัตถุอันตรายดังกล่าวไม่สามารถปฏิบัติให้ถูกต้องได้ ไม่ว่าเพราะไม่มีความสามารถหรือเพราะเหตุอื่นใดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้บุคคลดังกล่าวส่งมอบวัตถุอันตรายนั้นแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่ที่กำหนด เพื่อทำลายหรือจัดการตามควรแก่กรณี โดยคำนึงถึงอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากวัตถุอันตรายดังกล่าวด้วย ในกรณีที่วัตถุอันตรายนั้นอาจจำหน่ายได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการขายทอดตลาดหรือขายให้แก่หน่วยงานของรัฐ ภายในสามเดือนนับแต่วันที่ได้รับมอบ เงินที่ขายได้เมื่อหักค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษา การจำหน่าย และค่าภาระที่เกี่ยวข้องแล้ว ให้เก็บไว้เพื่อคืนแก่เจ้าของ แต่ถ้าพ้นกำหนดตาม		

พันธกรณีภายใต้อนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ	ระบุกลไกภายใน	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แนวทางปฏิบัติ
	เดือนดังกล่าวแล้วยังจำหน่ายไม่ได้ หากพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าการต่อเวลาต่อไปจะเป็นอันตรายหรือการละเมิดควรก็ให้มีอำนาจสั่งให้ทำลายหรือจัดการตามควรแก่กรณี หากมีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นให้เจ้าของวัตถุอันตรายมีหน้าที่จ่ายหรือชดใช้เงินจำนวนนั้น แก่ทางราชการ พ.ร.บ. การส่งออกใบออกและการนำเข้า มาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. 2522 มาตรา 5 ในกรณีที่เป็นหรือสมควรเพื่อ ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สาธารณประโยชน์ การสาธารณสุข ความมั่นคงของประเทศ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือการกระทรวงพาณิชย์ โดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษาในเรื่องหนึ่งเรื่องใดดังต่อไปนี้ (1) กำหนดสินค้าใดให้เป็นสินค้าที่ต้องห้าม ในการส่งออกหรือในการนำเข้า พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2469 หมวด 2 วิธีการจัดการและกำหนดทำ มาตรา 6(6) เพื่อให้การจัดเก็บอากรสำหรับสินค้าอันตราเป็น ไป โดยสอดคล้อง	กระทรวงพาณิชย์ กรมศุลกากร	การนำเข้าจะต้องให้ภัครหัส โดยอาจจะให้กรมศุลกากร

พันธกรณีภายใต้อนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ	กฎหมายไทย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แนวทางปฏิบัติ
กับความปลอดภัยในการขนถ่ายหรือการเก็บรักษาสินค้าในเขตศุลกากรแห่งใดแห่งหนึ่งเมื่ออธิบดีได้หรือผู้รับผิดชอบประจำท่าหรือที่หรือสนามบินที่เป็นเขตศุลกากรแห่งนั้นแล้วให้มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดชนิดหรือประเภทของสินค้าอันตราย และวิธีการเก็บอากรของสินค้าดังกล่าว ตลอดจนกำหนดเงื่อนไขในการขนถ่ายการเก็บรักษาสินค้าและการนำเข้าสินค้านั้น ออกไปจากเขตศุลกากรแห่งนั้น ทั้งนี้ทำไม่ขัดต่อกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง มาตรา 8 อธิบดีจะอนุมัติและกำหนดสถานที่ตรวจและเก็บของซึ่งมีผู้นำเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นคลังสินค้าที่พัฒนา ก็ได้ โดยอาจกำหนดวิธีการและข้อจำกัดเกี่ยวกับการเก็บของ ตลอดจนข้อบังคับเพื่อดำเนินการและตรวจควบคุมคลังสินค้าที่พัฒนาตามที่เห็นสมควร เพื่อเป็นประกันค่าภาษีอากรหรือค่าทดให้อย่างอื่นซึ่งกรมศุลกากรอาจเรียกได้ตามกฎหมายหรือข้อตกลง อธิบดีอาจเรียกประกันจากเจ้าของหรือผู้ประกอบการคลังสินค้าที่พัฒนา โดยให้ทำพัฒนาบนและหรืออย่างอื่นจนเป็นที่พอใจ เจ้าของหรือผู้ประกอบการคลังสินค้าที่พัฒนา	กับความปลอดภัยในการขนถ่ายหรือการเก็บรักษาสินค้าในเขตศุลกากรแห่งใดแห่งหนึ่งเมื่ออธิบดีได้หรือผู้รับผิดชอบประจำท่าหรือที่หรือสนามบินที่เป็นเขตศุลกากรแห่งนั้นแล้วให้มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดชนิดหรือประเภทของสินค้าอันตราย และวิธีการเก็บอากรของสินค้าดังกล่าว ตลอดจนกำหนดเงื่อนไขในการขนถ่ายการเก็บรักษาสินค้าและการนำเข้าสินค้านั้น ออกไปจากเขตศุลกากรแห่งนั้น ทั้งนี้ทำไม่ขัดต่อกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง มาตรา 8 อธิบดีจะอนุมัติและกำหนดสถานที่ตรวจและเก็บของซึ่งมีผู้นำเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นคลังสินค้าที่พัฒนา ก็ได้ โดยอาจกำหนดวิธีการและข้อจำกัดเกี่ยวกับการเก็บของ ตลอดจนข้อบังคับเพื่อดำเนินการและตรวจควบคุมคลังสินค้าที่พัฒนาตามที่เห็นสมควร เพื่อเป็นประกันค่าภาษีอากรหรือค่าทดให้อย่างอื่นซึ่งกรมศุลกากรอาจเรียกได้ตามกฎหมายหรือข้อตกลง อธิบดีอาจเรียกประกันจากเจ้าของหรือผู้ประกอบการคลังสินค้าที่พัฒนา โดยให้ทำพัฒนาบนและหรืออย่างอื่นจนเป็นที่พอใจ เจ้าของหรือผู้ประกอบการคลังสินค้าที่พัฒนา		กำหนดให้สามารถทราบได้ว่า เป็นสินค้าที่ห้ามการนำเข้า

พันธกรณีภายใต้สนธิสัญญาสตอกโฮล์มฯ	กฎหมายไทยที่เกี่ยวข้อง	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แนวทางปฏิบัติ
	บนจะต้องเสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประจำปีตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยกฎกระทรวง มาตรา 8 ทวิ อธิบดีมีอำนาจ (1) อนุมัติให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากรสำหรับแสดงและขายของที่เก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้น เพื่อให้ให้นำออกไปนอกราชอาณาจักรโดยไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด (2) อนุมัติให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้า และอนุญาตให้ใช้ของที่นำเข้ามาและเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้นทำการผลิต หรือผสม หรือประกอบในโรงผลิตสินค้านั้นได้โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด เว้นแต่จะมีบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ให้ร้านค้าปลอดอากรและโรงผลิตสินค้าอยู่ในบังคับแห่งบทบัญญัติว่าด้วยคลังสินค้าทัณฑ์บน หมวด 10 เก็บของในคลังสินค้า มาตรา 92 ถ้าของใดที่ได้ขึ้นใบขนเพื่อเก็บในคลังสินค้า มิได้เก็บให้ถูกต้องตามใบขนก็ดี หรือเมื่อได้เก็บไว้ในคลังสินค้าแล้วได้ซ่อนเร้นหรือย้ายขนไปจากคลังสินค้าด้วยประการใด ๆ หรือได้รื้อออกจากหีบห่อ หรือย้ายจากหีบห่ออันหนึ่งไปบรรจุในหีบห่ออีก		

พันธกรณีภายใต้สนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนฯ	กฎหมายไทย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แนวทางปฏิบัติ
	อันหนึ่ง หรือทำด้วยประการอันใดก็ดี เพื่อที่จะปน ย้าย หรือซ่อนเร้นโดยมิชอบด้วยกฎหมายไซ้ร้ ท่านให้รับของนั้นเสีย มาตรา 93 ผู้ใดบังอาจลอบเปิดคลังสินค้า หรือล่วงเข้าไปถึงของที่อยู่ในคลังสินค้านั้น เว้นแต่จะได้เข้าไปต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่ สุลักษณ์ในเวลากระทำการตามหน้าที่ ท่านว่า ผู้นี้มีความผิดต้องระวางโทษปรับครั้งหนึ่งๆ ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือจำคุก ไม่เกินหกเดือน มาตรา 97 ทวิ ในกรณีที่มีเหตุอันควร สงสัยว่า มีของที่ยังมิได้เสียค่าภาษีหรือของที่ หลีกเลี่ยงค่าภาษี หรือของต้องจำกัดหรือของ ต้องห้าม หรือของที่มีได้รับอนุญาตให้นำเข้าไป ในคลังสินค้าที่ตนรับให้พนักงาน เจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้า ไปในคลังสินค้าที่ตนให้ เพื่อถามข้อเท็จจริงหรือเพื่อตรวจสอบ เอกสารหรือของใด ๆ รวมทั้งตรวจค้น โรงงาน อาคาร ยานพาหนะ และบุคคลซึ่งอยู่ใน คลังสินค้าที่ตนรับนั้นได้ โดยไม่ต้องมีหมายค้น หมวด 4 การตรวจของต้องถึงแก่โทษหนักที่สุด มาตรา 24 สิ่งใด ๆ อันจะพึงต้องรับตาม พระราชบัญญัตินี้ พนักงานศุลกากร พนักงาน ฝ่ายปกครองหรือตำรวจ มีอำนาจยึดในเวลาใด ๆ และ ณ ที่ใด ๆ ก็ได้		

พันธกรณีภายใต้อนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ	กฎหมายไทย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แนวทางปฏิบัติ
	สิ่งที่ขัด รั้นถิ่นเจ้าของหรือผู้มีสิทธิไม่ มาขึ้นคำร้องเรียกเอากายในกำหนดหกสิบวัน สำหรับขานพหะที่ไว้ใช้ในการกระทำผิด สามสิบวันสำหรับสิ่งอื่นนับแต่วันที่ยึด ให้ถือ ว่าเป็นสิ่งที่ไม่ใช่เจ้าของ และให้ตกเป็นของ แผ่นดิน มาตรา 27 ผู้ใดนำหรือพาของที่ยังมิได้เสีย ภาษี หรือของต้องกักต หรือของต้องห้าม หรือที่ยังมิได้ผ่านศุลกากร โดยถูกต้องเข้ามา ในพระราชอาณาจักรไทยก็ดี หรือส่ง หรือพา ของเช่นว่านี้ออกไปนอกพระราชอาณาจักรก็ดี หรือช่วยเหลือด้วยประการใดๆ ในการนำ ของเช่นว่านี้เข้ามาหรือส่งออก ไปก็ดีหรือย้าย ถอนไป หรือช่วยเหลือให้ย้ายถอน ไปซึ่งของ ดังกล่าวนี้ จากเรือกำปั่น ท่าเทียบเรือ โรงเก็บสินค้า คลังสินค้า ที่มั่นคง หรือโรง เก็บเก็บ โดยไม่ได้รับอนุญาตก็ดี หรือให้ที่ อาศัยเก็บ หรือเก็บ หรือซ่อนของเช่นว่านี้ หรือยอม หรือจัดให้ผู้อื่นทำการเช่นว่านี้ก็ดี หรือที่เกี่ยวข้อด้วยประการใดๆ ในการหรือ ย้ายถอน หรือกระทำการอย่างใดแก่ของเช่นว่า นี้ก็ดี หรือเกี่ยวข้องด้วยประการใดๆ ในการ หลีกเลี่ยงบทกฎหมายและข้อจำกัดใดๆอัน เกี่ยวแก่การนำของเข้า ส่งของออก ขนของ ขึ้น เก็บของในคลังสินค้า และการส่งมอบ		เมื่อมีการกำหนดข้อห้าม ข้อจำกัดในการส่งออกซึ่ง สินค้าใดและหน่วยงานนั้น ได้แจ้งให้กรมศุลกากรทราบ ข้อกำหนดดังกล่าวแล้ว กรม ศุลกากรก็จะดูแลให้เป็นไป ตามข้อกำหนดดังกล่าว -เมื่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ มีการกำหนดข้อห้าม หรือ จำกัดในการนำเข้าหรือ ส่งออกซึ่งสินค้าใดๆเอาไว้ และได้แจ้งศุลกากรทราบ แล้ว ก็จะได้ดำเนินการ ควบคุมดูแลให้ผู้นำเข้าของเข้า หรือผู้ส่งออกออกดำเนินการ ให้เป็นไปตามข้อห้าม หรือ ข้อจำกัดนั้นๆตามอำนาจ หน้าที่ที่กำหนดไว้ใน กฎหมายศุลกากร

พันธกรณีภายใต้สนธิสัญญาสหประชาชาติ	กฎหมายไทย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แนวทางปฏิบัติ
	ของโดยเจตนาจะถือคำภาณิของรัฐบาลของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่จะต้องเสียสำหรับของนั้นๆก็ดี หรือหลีกเลี่ยงข้อห้ามข้อจำกัดอันเกี่ยวแก่นั้นก็ดี สำหรับความผิดครั้งนั้นๆ ให้ปรับเป็นเงินสี่เท่าราคาของซึ่งได้รวมค่าอากรเข้าด้วยแล้ว หรือจำคุกไม่เกินสิบปีหรือทั้งจำทั้งปรับ มาตรา 27 ทวิ ผู้ใดช่วยเหลือคนเร้น ช่วยจำหน่าย ช่วยพาเอาไปเสีย ซ่อน รับจำนำ หรือรับไว้ โดยประการใด ซึ่งของอันตนรู้ว่า เป็นของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร โดยหลีกเลี่ยงอากร ข้อห้าม ข้อจำกัด มีความผิดต้องระวางโทษปรับเป็นเงินสี่เท่าราคาของซึ่งได้รวมอากรเข้าด้วยแล้ว หรือจำคุกไม่เกินห้าปี หรือทั้งปรับทั้งจำ หมวด 7 ของตกค้าง มาตรา 61 (2) ของที่อยู่ในอารักขาของศุลกากรในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นของตกค้าง ของนำเข้าที่เป็นสินค้าอันตรายตามชนิดหรือประเภทที่อธิบดีประกาศ กำหนดตาม มาตรา 6 (6) ที่ผู้นำของเข้ามิได้เสียและนำของออกไปจากเขตศุลกากรภายในระยะเวลาที่อธิบดีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาบรรดาสอง การดำเนินการกับ		

พันธกรณีภายใต้อนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ	ปัญหาภายใน	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แนวทางปฏิบัติ
	ของตกค้างตามวรรคหนึ่งให้อธิบดีอำนาจสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ทำลายหรือนำของนั้นออกขายทอดตลาด และถ้าไม่มีการปฏิบัติตามให้อำนาจสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ทำลายได้ โดยผู้นำของเข้าหรือตัวแทนของเรือแล้วแต่กรณีเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการนั้น มาตรา 63 ทวิ ในกรณีของตกค้างเป็นของเสียที่ยากก่อให้เกิดอันตรายหรือความเสียหายต่อบุคคล สัตว์ พืช หรือพืชินหรือสิ่งแวดล้อม ถ้าข้อเท็จจริงปรากฏต่ออธิบดีว่านายเรือรู้เห็นเป็นใจให้นำของเสียนั้นเข้ามาก็ดี หรือนายเรือไม่อาจพิสูจน์ได้ว่าตนได้จัดการเต็มวิสัยที่จะจัดได้เพื่อจะสืบค้นให้พบหรือป้องกันการนำของเสียนั้นเข้ามาทั้งเป็นของตกค้างก็ดี นอกจากโทษที่มี ตามกฎหมายแล้ว ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้ผู้รับผิดชอบท่าเรือหรือสนามบินแห่งหนึ่งแห่งใดหรือทุกแห่ง ในประเทศดำเนินการโดยพลันให้ตัวแทนของเรือที่นำของเสียเข้ามา นำของเสียนั้นออกไปนอกราชอาณาจักรหรือจัดการให้เข้าเรือหรือสนามบินและบริการต่างแก่เรือลำนั้น หรือเรืออื่นๆ ทั้งหมดของเจ้าของเรือลำนั้นได้ตามระยะเวลาที่จะกำหนดความเร่งเร่งแห่งการกระทำ		

พันธกรณีภายใต้อนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ	กฎหมายไทย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แนวทางปฏิบัติ
	พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 12) พ.ศ.2497 มาตรา 10 ถ้าปรากฏว่า ผู้ใดมีสิ่งซึ่งต้องห้าม หรือสิ่งมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นสิ่งต้องจำกัดหรือเป็นสิ่งลักลอบหนีศุลกากรไว้ในครอบครองให้อธิบดี พนักงานศุลกากรผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นพิเศษจากอธิบดี พนักงานฝ่ายปกครอง ตำรวจ มีอำนาจบันทึกข้อเท็จจริงที่ตนได้พบเห็นบันทึกนี้ ถ้าเสนอต่อศาลในเมื่อมีการดำเนินคดีให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นความจริงตามข้อเท็จจริงที่จดแจ้งไว้ในบันทึกนั้น และผู้นั้นได้นำสิ่งนั้นเข้ามาโดยมิชอบด้วยกฎหมาย หรือนำเข้า โดยการลักลอบหนีศุลกากร แล้วแต่กรณี เว้นแต่จะพิสูจน์ได้เป็นอย่างอื่นให้นำบทบัญญัติในวรรคก่อนมาใช้บังคับแก่การกระทำผิดตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการส่งออก ไปนอกและนำเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งสินค้าบางอย่างและกฎหมายว่าด้วยการนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักรด้วย ประมวลระเบียบปฏิบัติกรมศุลกากร พ.ศ.2544 ข้อ 4 05 03 09* การให้ส่งของตกค้างประเภทของเสียที่เป็นอันตรายกลับออกไปนอกราชอาณาจักร		

พันธกรณีภายใต้สนธิสัญญาเขตออกโฮล์ม	กฎหมายไทย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แนวทางปฏิบัติ
	(1) ของตกค้างประเภทของเสียรวมตลอดถึงสารเคมี หรือของเสียอื่นที่ยังไม่เป็นของตกค้างที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรือความเสียหายต่อบุคคล สัตว์ พืช หรือพืชินหรือสิ่งแวดล้อมให้สำนักงานอุตสาหกรรมที่รับผิดชอบหรือด้านอุตสาหกรรมรับดำเนินการสำรวจโดยเร็วแล้วแจ้งให้บริษัทตัวแทนของเรื่อนำเข้ามานั้นส่งกลับออกไปนอกราชอาณาจักรทันที (2) ให้สำนักงานอุตสาหกรรมที่รับผิดชอบ หรือด้านอุตสาหกรรมดำเนินการผลักดันให้บริษัทตัวแทนของเรื่อนำเข้าของเสียที่ยกข้อให้เกิดอันตรายดังกล่าวเข้ามานั้นกลับออกไปนอกราชอาณาจักรโดยพลัน ทั้งนี้ ให้แจ้งสำนักสืบสวนและปราบปรามประสานงานกับกองทัพอเรือ หรือตำรวจน้ำ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการควบคุมเรื่อนำเข้าของเสียที่เป็นอันตรายดังกล่าวกลับไปในอกราชอาณาจักรด้วย (3) บริษัทตัวแทนของเรื่อใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าหน้าที่อุตสาหกรรม ในการนำของเสียที่อาจก่อให้เกิดอันตรายกลับออกไปตามข้อ (1) ให้สำนักงานอุตสาหกรรมที่รับผิดชอบหรือด้านอุตสาหกรรมเสนอกรมอุตสาหกรรมพิจารณาสั่งการต่อไป		

พันธกรณีภายใต้รัฐธรรมนูญสากลโอลิมปิก	กฎหมายไทย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แนวทางปฏิบัติ
	(* ข้อ 4 05 03 09 หมายถึง ภาค 4 หมวด 5 บทที่ 3 ข้อ 9) พระราชบัญญัติ โรงงาน พ.ศ. 2535 *ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 6 (พ.ศ.2540) ออกตามความใน พ.ร.บ.โรงงาน พ.ศ. 2535 เรื่องการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ประกาศกรมโรงงานอุตสาหกรรม เรื่อง ของเสียเคมีวัตถุ ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง บัญชีรายชื่อวัตถุอันตราย พ.ศ. 2546 กฎกระทรวง (พ.ศ. 2537) ออกตามความในพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 พ.ร.บ.การสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หมวด 7 กิจกรรมที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ มาตรา 31 ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้กิจการใดเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ -ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ที่ 5/2538 เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ออกตามความในมาตรา 31 แห่ง พ.ร.บ.การสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ในกลุ่มที่ 12 กิจการที่	กรมโรงงานอุตสาหกรรม -องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น -กระทรวงสาธารณสุข	พิจารณาออกใบอนุญาตนำเข้า การผลิตเพื่อส่งออก เพื่อลดหรือจำกัดการใช้ โดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยกฎกระทรวง -องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจตราข้อกำหนดของท้องถิ่นเพื่อควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพได้ -ผู้ที่ประกอบกิจการในลักษณะที่เป็นการค้าจะต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้า

พันธกรณีภายใต้อนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ	กฎหมายไทยที่เกี่ยวข้อง	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แนวทางการปฏิบัติ
พันธกรณีภายใต้อนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ	เกี่ยวกับพิธีสารเดิมถ่านหิน สารเคมี ประเภทที่ 16 “การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่ง การกำจัดศัตรูพืชหรือพืชนาโรค” และในกลุ่มที่ 13 กิจกรรมอื่น ๆ ประเภทที่ 6 “การประกอบกิจการ โคดิงสินค้า” มาตรา 32 เพื่อประโยชน์ในการกำกับการดูแลการประกอบกิจการที่ประกาศตามมาตรา 31 ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อกำหนดของท้องถิ่นดังต่อไปนี้ (1) กำหนดประเภทของกิจการตามมาตรา 31 บางกิจการหรือทุกกิจการให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่นนั้น (2) กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับให้ผู้ดำเนินการตาม (1) ปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินการและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ มาตรา 33 เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ยกหนดของท้องถิ่นตามมาตรา 32 (1) ใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ดำเนินการตามประเภทที่มีข้อกำหนดของท้องถิ่นกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามมาตรา 32 (1) ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตาม มาตรา 56		พนักงานท้องถิ่น และจะต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินการ และมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพตามที่กำหนดในข้อกำหนดของท้องถิ่นนั้น

พันธกรณีภายใต้สนธิสัญญาสหราชอาณาจักร	กฎหมายไทย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แนวทางปฏิบัติ
	ในการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง เจ้าพนักงานต้องยื่นข้อกำหนดเงื่อนไข โดยเฉพาะให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติเพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณชนเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้โดยทั่วไปในข้อกำหนดของท้องถิ่นตามมาตรา 32 (2) ที่ได้ใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้ใช้ได้สำหรับกิจการประเภทเดียวและสำหรับสถานที่แห่งเดียว หมวด 1 บททั่วไป มาตรา 6 เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติกรให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจออกกฎกระทรวงดังต่อไปนี้ (1) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการ ในการควบคุมหรือกำกับดูแล สำหรับกิจการหรือการค้าในสิ่งต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ (2) กำหนดมาตรฐานสถานะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน และวิธีดำเนินการเพื่อตรวจสอบควบคุมหรือกำกับดูแล หรือแก้ไขสิ่งที่จะมีผลกระทบต่อสถานะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งจะกำหนดให้		-กรณีที่เห็นเป็นการสมควรให้มีการปฏิบัติในการควบคุมหรือกำกับดูแลกิจการตาม พ.ร.บ.นี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและมาตรการหรือมาตรฐานในการควบคุมหรือกำกับดูแล สำหรับกิจการหรือการค้าดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ได้ -รัฐมนตรีได้ออกกฎกระทรวงกำหนด

พันธกรณีภายใต้อนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ	ปัญหาที่เกี่ยวข้อง	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	หลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรฐานในการควบคุมสถานประกอบการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2545 โดยมีประเด็นสำคัญในการควบคุมหรือกำกับดูแลกิจการ คือ
	ใช้บังคับเป็นการทั่วไปทุกท้องถิ่นหรือให้ใช้บังคับเฉพาะท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งก็ได้ มาตรา 7 เมื่อมีกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 6 ใช้บังคับในท้องถิ่นใด ให้ราชการส่วนท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นซึ่งมีกิจการหรือการค้าเป็นการตามกฎหมายกระทรวงดังกล่าวอยู่ในเขตอำนาจของท้องถิ่นนั้น ดำเนินการให้เป็นไปตามข้อกำหนดในกฎกระทรวง ในกรณีนี้ หากมีกรณีจำเป็นให้ราชการส่วนท้องถิ่นออกข้อกำหนดของท้องถิ่น หรือแก้ไขปรับปรุงข้อกำหนดของท้องถิ่นที่ใช้บังคับอยู่ก่อนมีกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 6 เพื่อกำหนดรายละเอียดการดำเนินการในเขตท้องถิ่นนั้นให้เป็นไปตามกฎกระทรวงดังกล่าวได้ ข้อกำหนดของท้องถิ่นใดถ้าขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 6 ให้บังคับตามกฎหมายกฎกระทรวงนั้น ทั้งนี้ เว้นแต่ในกรณีที่มีความจำเป็นหรือมีเหตุผลเป็นพิเศษเฉพาะท้องถิ่น ราชการส่วนท้องถิ่นอาจออกข้อกำหนดของท้องถิ่นในเรื่องใดขัดหรือแย้งกับที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 6 ได้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการและได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี -กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ		หลักการในการควบคุมสถานประกอบการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2545 โดยมีประเด็นสำคัญในการควบคุมหรือกำกับดูแลกิจการ คือ -สถานที่ตั้ง ลักษณะอาคาร และการสุขาภิบาล -การอาชีวอนามัยและความปลอดภัย -การควบคุมของเสีย มลพิษหรือสิ่งใด ๆ ที่เกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบการ

พันธกรณีภายใต้อนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ	กฎหมายไทย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แนวทางปฏิบัติ
	และมาตรการในการควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2545 ออกตามความในมาตรา 6 แห่ง พ.ร.บ. การสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หมวด 3 การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย มาตรา 18 การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยในเขตราชการส่วนท้องถิ่นใดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร ราชการส่วนท้องถิ่นอาจมอบให้บุคคลใดดำเนินการตามวรรคหนึ่งแทนภายใต้การควบคุมดูแลของราชการส่วนท้องถิ่นหรืออาจอนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามมาตรา 19 ก็ได้ มาตรา 19 ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น มาตรา 20 เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อกำหนดของท้องถิ่นดังต่อไปนี้		-องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจตราข้อกำหนดของท้องถิ่นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบได้ -ประชาชนทั่วไปต้องปฏิบัติตามวิธีการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามสภาพหรือลักษณะการใช้อาคารหรือสถานที่นั้น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดของท้องถิ่น -ผู้ที่ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็น

พันธกรณีภายใต้อนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ	กฎหมายไทย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แนวทางการปฏิบัติ
	(1) ห้ามการถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีขึ้นในที่หรือทางสาธารณะซึ่งสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอย นอกจากในที่ที่ราชการส่วนท้องถิ่นจัดไว้ให้ (2) กำหนดให้มีพิธีรองรับสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามที่หรือทางสาธารณะและสถานที่เอกชน (3) กำหนดวิธีการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยหรือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ปฏิบัติให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามสภาพหรือลักษณะการใช้อาคารหรือสถานที่นั้น ๆ (4) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการให้บริการของการส่วนท้องถิ่นในการเก็บและขนส่งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยไม่เกินอัตราตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (5) กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย เพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา 19 ปฏิบัติ ตลอดจนกำหนดอัตราค่าบริการขั้นสูงตามลักษณะการให้บริการที่ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา 19 จะพึงเรียกเก็บได้ (6) กำหนดการอื่นใดที่จำเป็นเพื่อให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ		ธุรกิจหรือโดยได้รับ ประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการจะต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดของท้องถิ่น

พันธกรณีภายใต้อนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ	กฎหมายไทย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แนวทางปฏิบัติ
หมวด 4 สุขลักษณะของอาคาร มาตรา 2/เมื่อปรากฏแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าอาคารหรือส่วนของอาคารใดหรือสิ่งหนึ่งสิ่งใดซึ่งต่อเนื่องกับอาคาร มีสภาพชำรุดทรุดโทรม หรือปล่อยให้มีความสกปรก รกรุงรังจนอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ใช้อาศัยหรือมีลักษณะไม่ถูกต้องด้วย สุขลักษณะของการใช้เป็นที่ยอยู่อาศัย ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารนั้นจัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง รื้อถอนอาคาร หรือสิ่งหนึ่งสิ่งใดซึ่งต่อเนื่องกับอาคารทั้งหมดหรือแต่บางส่วน หรือจัดการอย่างอื่นตามความจำเป็นเพื่อให้เป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะภายในเวลาซึ่งกำหนดให้ตามสมควร มาตรา 22 เมื่อปรากฏแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าอาคารใดมีสินค้าเครื่องเรือนหรือสิ่งของสะสมไว้มากเกินสมควรหรือจัดสิ่งของเหล่านั้นจับซ้อนกันเกินไป จนอาจเป็นเหตุให้เป็นที่ยอยู่อาศัยของสัตว์ให้โทษใดๆ หรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ใช้อาศัยหรือไม่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะของการใช้เป็นที่ยอยู่อาศัย ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้	หมวด 4 สุขลักษณะของอาคาร มาตรา 2/เมื่อปรากฏแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าอาคารหรือส่วนของอาคารใดหรือสิ่งหนึ่งสิ่งใดซึ่งต่อเนื่องกับอาคาร มีสภาพชำรุดทรุดโทรม หรือปล่อยให้มีความสกปรก รกรุงรังจนอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ใช้อาศัยหรือมีลักษณะไม่ถูกต้องด้วย สุขลักษณะของการใช้เป็นที่ยอยู่อาศัย ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารนั้นจัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง รื้อถอนอาคาร หรือสิ่งหนึ่งสิ่งใดซึ่งต่อเนื่องกับอาคารทั้งหมดหรือแต่บางส่วน หรือจัดการอย่างอื่นตามความจำเป็นเพื่อให้เป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะภายในเวลาซึ่งกำหนดให้ตามสมควร มาตรา 22 เมื่อปรากฏแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าอาคารใดมีสินค้าเครื่องเรือนหรือสิ่งของสะสมไว้มากเกินสมควรหรือจัดสิ่งของเหล่านั้นจับซ้อนกันเกินไป จนอาจเป็นเหตุให้เป็นที่ยอยู่อาศัยของสัตว์ให้โทษใดๆ หรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ใช้อาศัยหรือไม่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะของการใช้เป็นที่ยอยู่อาศัย ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้		-เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารใด ๆ ที่มีสภาพอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้อยู่อาศัยได้

พันธกรณีภายใต้สนธิสัญญาสตอกโฮล์มฯ	วัตถุประสงค์นโยบาย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แนวทางปฏิบัติ
	กรอบการออกการย้ายสินค้า เครื่องเรือนหรือ สัมภาระออกจากอาคารนั้น หรือให้จัดสิ่งของ เหล่านั้นเสียใหม่ เพื่อมิให้เป็นอันตรายต่อ สุขภาพหรือให้ถูกต้องด้วยสัญลักษณ์และหรือ ให้กำจัดสิ่งซึ่งเป็นพาหะของโรคภายใน เวลาที่กำหนดให้ตามสมควร มาตรา 23 ในกรณีที่ได้พนักงานท้องถิ่น ได้ออกคำสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครอง อาคารผู้ได้ดำเนินการตามมาตรา 21 หรือ มาตรา 22 และผู้นั้นละเลยไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ภายในเวลาที่กำหนด เจ้าพนักงานท้องถิ่นมี อำนาจดำเนินการแทนได้ โดยเจ้าของหรือ ผู้ครอบครองดังกล่าวต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย สำหรับการนั้น		
4. การขึ้นทะเบียนการยกเว้นพิเศษ (ข้อ 4) 1. ให้มีการขึ้นทะเบียนเพื่อวัตถุประสงค์ในการจำแนกภาคี ที่มีข้อยกเว้นพิเศษตามที่ปรากฏในผนวก เอ หรือ ผนวก บี โดย ให้สำนักเลขาธิการเก็บรักษาทะเบียนดังกล่าวและให้มีไว้ เปิดเผยแก่สาธารณชน 2. การขึ้นทะเบียนให้รวมถึง (เอ) บัญชีรายชื่อประเภทของข้อยกเว้นพิเศษที่คัดลอกมา จากผนวก เอ และผนวก บี (บี) รายชื่อภาคีที่ได้รับข้อยกเว้นพิเศษที่ปรากฏในผนวก เอ ผนวก บี และ	พ.ร.บ. วัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 หมวด 2 การควบคุมวัตถุอันตราย มาตรา 18 วัตถุอันตรายแบ่งออกตาม ความจำเป็นแก่การควบคุม ดังนี้ 1. วัตถุอันตรายชนิดที่ 1 ได้แก่วัตถุ อันตราย ที่การผลิต การนำเข้า การส่งออก หรือการมีไว้ในครอบครองต้องปฏิบัติตาม หลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนด 2. วัตถุอันตรายชนิดที่ 2 ได้แก่วัตถุ อันตราย ที่การผลิต การนำเข้า การส่งออก	กรมโรงงานอุตสาหกรรม กรมวิชาการเกษตร สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา	หากมีการขอขึ้นทะเบียนเพื่อ ยกเว้นพิเศษ การควบคุมสาร มลพิษที่ตกค้างยาวนานก็ใช้ มาตราการ การปฏิบัติ เช่นเดียวกับการปฏิบัติตาม พันธกรณี(ข้อ 3) โดย กำหนดการขึ้นทะเบียน การควบคุม การนำเข้า

พันธกรณีภายใต้อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการ ห้ามอาวุธนิวเคลียร์	กฎหมายไทย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แนวทางปฏิบัติ
(ซี) รายการวันครบอายุสำหรับข้อยกเว้นพิเศษที่ขึ้นทะเบียนไว้แต่ละรายการ 3. รัฐหนึ่งรัฐใด เมื่อได้เข้ามาเป็นภาคีแล้ว อาจขึ้นทะเบียนข้อยกเว้นพิเศษตามที่ปรากฏในผนวก เอ หรือ ผนวก บี ประเภทหนึ่งหรือมากกว่า โดยการแจ้งไปยังสำนักเลขาธิการเป็นลายลักษณ์อักษร 4. การขึ้นทะเบียนข้อยกเว้นพิเศษ ให้หมดอายุเมื่อครบห้าปีหลังจากวันที่อนุสัญญามีผลบังคับใช้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสารเคมีเฉพาะชนิด เว้นไว้แต่ภาคีจะระบุวันที่ก่อนหน้านั้นไว้ในทะเบียน หรือเมื่อได้รับอนุญาตให้ต่ออายุตามวรรค 7 5. ในการประชุมสมัยที่ 1 ให้ที่ประชุมภาคีมีมติเกี่ยวกับกระบวนการพิจารณาทบทวนรายการต่างๆ ในทะเบียน 6. ก่อนหน้าที่จะมีการพิจารณาทบทวนรายการในทะเบียน ให้ภาคีที่เกี่ยวข้องสร้างงานให้ สำนักเลขาธิการ ชี้แจงให้เห็นความจำเป็นต่อเนื่องที่จะต้องขอขึ้นทะเบียนข้อยกเว้นนั้นต่อไปให้สำนักเลขาธิการเวียนรายงานนั้นให้ภาคีทั้งหมดทราบที่ประชุมภาคีอาจให้ข้อเสนอแนะแก่ภาคีที่เกี่ยวข้องตามความเหมาะสม 7. ที่ประชุมภาคี อาจมีมติให้ขยายวันหมดอายุข้อยกเว้นพิเศษออกไปอีกระยะหนึ่งได้ดังที่ เมื่อได้รับการร้องขอจากภาคีที่เกี่ยวข้องในการมีมติดังกล่าว ให้ที่ประชุมภาคีพิจารณาถึงสถานการณ์พิเศษของภาคีประเทศกำลังพัฒนาและภาคีที่มีการเปลี่ยนผ่านทางเศรษฐกิจ 8. ภาคีอาจถอนรายการออกจากทะเบียนสำหรับข้อยกเว้นพิเศษเมื่อใดก็ได้หลังจากได้แจ้งให้สำนักเลขาธิการทราบเป็น	หรือการมีไว้ในครอบครองต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อนและต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดด้วย 3. วัตถุอันตรายชนิดที่ 3 ได้แก่วัตถุอันตรายที่เกิดจากการผลิต การนำเข้า การส่งออก หรือการมีไว้ในครอบครองต้องได้รับใบอนุญาต 4. วัตถุอันตรายชนิดที่ 4 ได้แก่วัตถุอันตรายที่ห้ามมิให้มีการผลิต การนำเข้า การส่งออก หรือการมีไว้ในครอบครอง เพื่อประโยชน์แก่ การป้องกันและระงับอันตรายที่อาจมีแก่บุคคล สัตว์ พืชทรัพย์ หรือสิ่งแวดล้อม ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมโดยความเห็นของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษาว่า วัตถุอันตรายชนิดใด หรือคุณสมบัติของวัตถุอันตราย ชนิดวัตถุอันตราย กำหนดเวลาการใช้บังคับและหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการควบคุมวัตถุอันตรายดังกล่าว มาตรา 20 ให้รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบโดยความเห็นของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา (1) กำหนดองค์ประกอบ คุณสมบัติและสิ่งเจือปน ภาชนะบรรจุ วิธีตรวจและทดสอบ ภาชนะ ฉลาก การผลิต การนำเข้า การ		การผลิตและการส่งออกหรือมีไว้ครอบครองแล้วแต่กรณี เมื่อจะห้ามให้จึงจัดวัตถุอันตรายเป็นชนิดที่ 4 โดยประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่องบัญชีรายชื่อวัตถุอันตราย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 18

พันธกรณีภายใต้สนธิสัญญาข้อตกลงฯ	กฎหมายไทย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แนวทางปฏิบัติ
ลายลักษณ์อักษร การลงนามในวันที่ได้รับไว้ไว้ในหนังสือที่แจ้ง 9. เมื่อไม่มีภาคีใดขึ้นทะเบียนสำหรับซื้อขายเงินพิเศษประเภทใด ๆ อีกต่อไป การขึ้นทะเบียนใหม่เกี่ยวกับซื้อขายเงินพิเศษนั้นจะกระทำมิได้	ส่งออก การขาย การขนส่ง การเก็บรักษา การกำจัด การทำลาย การปฏิบัติกับภาชนะของวัตถุอันตราย การให้แจ้งข้อเท็จจริง การให้ส่งตัวอย่าง หรือการอื่นใดเกี่ยวกับวัตถุอันตราย เพื่อควบคุม ป้องกัน บรรเทา หรือระงับอันตรายที่จะเกิดแก่บุคคล สัตว์ พืช หรือสิ่งแวดล้อม โดยคำนึงถึงสนธิสัญญาและข้อผูกพันระหว่างประเทศประกอบด้วย (2) กำหนดให้มีผู้เชี่ยวชาญหรือบุคลากรเฉพาะรับผิดชอบสำหรับการดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตาม (1) (3) กำหนดเกณฑ์ค่าคลาดเคลื่อนจากปริมาณ ที่กำหนดไว้ของสาระสำคัญในวัตถุอันตราย (4) กำหนดขั้นตอนการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายดังกล่าว (5) ระบุนชื่อหรือคุณสมบัติของวัตถุอันตราย และกรณีที่ได้รับการยกเว้นตาม มาตรา 36 มาตรา 23 ภายใต้บังคับบทบัญญัติมาตรา 36 ห้ามมิให้ผู้ผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ 3 เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดใน		

พันธกรณีภายใต้สนธิสัญญาสตอกโฮล์มฯ	กฎหมายไทย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แนวทางปฏิบัติ
	กฎกระทรวง โดยในกฎกระทรวงดังกล่าวให้กำหนดกรณีที่ต้องอนุญาตได้และกรณีที่จะอนุญาตไม่ได้ไว้ให้ชัดเจนเท่าที่จะกระทำได้ เว้นแต่กรณีจำเป็นที่ไม่คาดหมายได้ล่วงหน้า และให้กำหนดระยะเวลาสำหรับการพิจารณาอนุญาตให้ชัดเจนด้วย ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ 3 ต้องปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบที่ออก ตามมาตรา 20 (1) (2) และ (3) นั้นด้วย มาตรา 36 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดรายชื่อของวัตถุอันตรายที่กระบวนการผลิตและลักษณะที่อาจก่อให้เกิดอันตรายเป็นที่ยอมรับกันแน่ชัด โดยทั่วไป การผลิต หรือการนำเข้า ซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ 2 หรือชนิดที่ 3 ที่อยู่นอกรายชื่อของประกาศตามวรรคหนึ่ง จะต้องนำมาขอขึ้นทะเบียนก่อนพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนและเมื่อได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนแล้วจึงจะผลิตหรือนำเข้าตามมาตรา 22 หรือจึงจะออกใบอนุญาตให้ผลิตหรือนำเข้าตามมาตรา 23 ได้ ทั้งนี้ เว้นแต่จะมีประกาศของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบยกเว้นให้ไม่ต้องขึ้นทะเบียนอีก		

พันธกรณีภายใต้สนธิสัญญาสตอกโฮล์มฯ	กฎหมายไทย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แนวทางปฏิบัติ
5. มาตรการในการลดหรือเลิกการปล่อยจากการผลิตโดยไม่ตั้งใจ (ข้อ 5) (เอ) จัดทำแผนปฏิบัติการ หรือในกรณีที่เหมาะสม แผนปฏิบัติการระดับภูมิภาคหรืออนุภูมิภาค ภายใน 2 ปี นับจากวันที่สนธิสัญญานี้มีผลบังคับใช้กับตน และอนุวัติแผนปฏิบัติการตามที่ระบุไว้ในข้อ 7 ซึ่งกำหนดให้จําแนกกำหนดลักษณะและการปล่อยสารเคมีที่ระบุในผนวก ซี โดยมีองค์ประกอบดังนี้ (1) การประเมินผลการปล่อยในปัจจุบันและที่คาดการณ์ในอนาคตรวมทั้งการพัฒนา และการจัดการรายการแหล่งกำเนิดและตัวเลขประเมินอย่างต่อเนื่อง โดยคำนึงถึงประเภทแหล่งกำเนิดที่ระบุไว้ในผนวก ซี (2) การประเมินประสิทธิภาพของกฎหมายและนโยบายของภาคีเกี่ยวกับการจัดการการปล่อย (3) ยุทธศาสตร์ที่จะดำเนินการให้เป็นไปตามพันธกรณีในวรรคนี้ โดยคำนึงถึงการประเมินต่าง ๆ ใน (1) และ (2)	ในกรณีมีผู้ได้ขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายอย่างเดียวกันนั้น ไว้แล้วหรือในกรณีอื่นที่มีเหตุอันควรการขอขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายและการออกไปค้าด้วยการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายให้ เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรี ผู้รับผิดชอบ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา * กฎกระทรวง (พ.ศ. 2537) ออกตามความ พ.ร.บ. วัตถุอันตราย พ.ศ. 2535		
พ.ร.บ. โรงงาน พ.ศ. 2535 หมวด 1 การประกอบกิจการโรงงาน มาตรา 8 เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการประกอบกิจการ โรงงานให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อให้โรงงานจำพวกใด จำพวกหนึ่งหรือทุกจำพวกตามมาตรา 7 ต้องปฏิบัติตามในเรื่องดังต่อไปนี้ (5) กำหนดมาตรฐานและวิธีการควบคุมการปล่อยของเสีย มลพิษหรือสิ่งใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมซึ่งเกิดขึ้นจากการประกอบกิจการ โรงงาน กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งจะกำหนดให้ยกเว้น โรงงานประเภท ชนิด หรือขนาดใดจากการต้องปฏิบัติในเรื่องหนึ่งเรื่องใดก็ได้ และกฎกระทรวงดังกล่าวจะสมควรกำหนดให้เรื่องที่เป็นรายละเอียดทางด้านเทคนิคหรือ	พ.ร.บ. โรงงาน พ.ศ. 2535 หมวด 1 การประกอบกิจการโรงงาน มาตรา 8 เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการประกอบกิจการ โรงงานให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อให้โรงงานจำพวกใด จำพวกหนึ่งหรือทุกจำพวกตามมาตรา 7 ต้องปฏิบัติตามในเรื่องดังต่อไปนี้ (5) กำหนดมาตรฐานและวิธีการควบคุมการปล่อยของเสีย มลพิษหรือสิ่งใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมซึ่งเกิดขึ้นจากการประกอบกิจการ โรงงาน กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งจะกำหนดให้ยกเว้น โรงงานประเภท ชนิด หรือขนาดใดจากการต้องปฏิบัติในเรื่องหนึ่งเรื่องใดก็ได้ และกฎกระทรวงดังกล่าวจะสมควรกำหนดให้เรื่องที่เป็นรายละเอียดทางด้านเทคนิคหรือ	กรมโรงงานอุตสาหกรรม	

พันธกรณีภายใต้รัฐธรรมนูญไทย	กฎหมายไทย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แนวทางปฏิบัติ
(4) ขั้นตอนต่าง ๆ ที่จะส่งเสริมการศึกษาและการฝึกอบรมและการตระหนักถึงยุทธศาสตร์เหล่านั้น (5) การพิจารณาบทบาทของยุทธศาสตร์และความสำเร็ของยุทธศาสตร์เหล่านั้นทุกๆ ห้าปี และให้รายงานตามข้อ 15 (6) กำหนดการอนุวัติตามแผนปฏิบัติการ รวมทั้งกำหนดยุทธศาสตร์และมาตรการที่ระบุในแผนปฏิบัติการนั้น (ข) ส่งเสริมการให้มาตรการที่มีอยู่ ที่เป็นไปได้จริง และสามารถปฏิบัติได้ ในการลดการปล่อยหรือจัดแหล่งกำเนิดได้อย่างรวดเร็ว (ค) ส่งเสริมการพัฒนา และกำหนดให้ใช้วัสดุทดแทนในผลิตภัณฑ์และกระบวนการต่างๆ เพื่อป้องกันการเกิดขึ้นและการปล่อยสารเคมี ที่ระบุในผนวก ซี (ค) ส่งเสริมการอนุวัติตามแผนปฏิบัติการของตนโดยกำหนดให้ใช้เทคนิคที่ดีที่สุดที่มีอยู่ สำหรับแหล่งกำเนิดประเภทต่างๆ ทั้งนี้ จะต้องกระทำเป็นอย่างกว้าง โดยเร็วที่สุดที่จะทำได้โดยไม่ต้องใช้กว่า 4 ปีหลังจากที่อนุสัญญาฉบับนี้ใช้กับภาคินัน (ค) ส่งเสริมการใช้เทคนิคที่ดีที่สุดที่มีอยู่และแนวปฏิบัติทางด้านสิ่งแวดล้อมที่ดีที่สุด โดยสอดคล้องกับแผนปฏิบัติการของตน (1) สำหรับแหล่งกำเนิดที่มีอยู่ ภายในประเภทแหล่งกำเนิดในผนวก ซี ส่วนที่สอง และส่วนที่สาม (2) สำหรับแหล่งกำเนิดใหม่ๆ ในผนวก ซี ส่วนที่สาม (เอฟ) เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรคนี้ และผนวก ซี (1) "เทคนิคที่ดีที่สุดที่มีอยู่" หมายถึง ขั้นตอนการพัฒนา กิจกรรมและวิธีดำเนินการกิจกรรมเหล่านั้นที่มีประสิทธิภาพ	เป็นเรื่องที่ต้องเปลี่ยนแปลงรวดเร็วตามสภาพสังคมให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาที่ได้ ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2540 เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว (ควบคุมการกำจัดของเสียอันตราย อาทิ PCBs) ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดปริมาณสารเจือปนในอากาศที่ระบายออกจากปล่องเตาเผาสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่เป็นอันตรายจากอุตสาหกรรม พ.ศ. 2545 (ประกาศ ณ วันที่ 2 ตุลาคม 2545) พ.ร.บ. วัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 หมวด 2 การควบคุมวัตถุอันตราย มาตรา 20 ให้รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบโดยความเห็นของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา (1) กำหนดองค์ประกอบ คุณสมบัติและสิ่งเจือปน ภาชนะบรรจุ วิธีตรวจและทดสอบ ภาชนะ ฉลาก การผลิต การนำเข้า การส่งออก การขาย การขนส่ง การเก็บรักษา การ	กรมโรงงานอุตสาหกรรม กรมวิชาการเกษตร สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา	

พันธกิจภายใต้ยุทธศาสตร์ด้าน...	กฎหมายไทย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แนวทางปฏิบัติ
และก้าวหน้าที่สุด ซึ่งบ่งบอกได้ถึงความเหมาะสมในทางปฏิบัติของเทคนิคพิเศษ ในการกำหนดหลักการ สำหรับการจำกัดการปล่อยเพื่อป้องกันและลดการปล่อยสารเคมีในผนวกซี ส่วนหนึ่ง และผลกระทบจากสารเคมีเหล่านั้นต่อสิ่งแวดล้อม (2) “เทคนิค” รวมทั้งเทคโนโลยีที่ใช้ และวิธีการที่การคิดค้นได้รับการออกแบบ ก่อสร้าง บำรุงรักษา ปฏิบัติการ และเลิกใช้ (3) เทคนิค “ที่มีอยู่” หมายถึง เทคนิคที่ผู้ประกอบการสามารถเข้าถึง และได้รับการพัฒนาขึ้นจนสามารถนำมาใช้ได้ ในภาคอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องภายใต้เงื่อนไขทางเศรษฐกิจและทางเทคนิคที่สามารถดำเนินการได้ โดยคำนึงถึงราคาและข้อได้เปรียบต่างๆ (4) “ที่ดีที่สุด” หมายถึง ที่มีประสิทธิภาพที่สุดในอันที่จะบรรลุถึงระดับของการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมขั้นสูงโดยทั่วไป (5) “แนวปฏิบัติทางด้านสิ่งแวดล้อมที่ดีที่สุด” หมายถึง การนำเอาทั้งมาตรการควบคุมทางด้านสิ่งแวดล้อมและยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมที่สุดมาปฏิบัติ (6) “แหล่งกำเนิดใหม่ๆ” หมายถึง แหล่งกำเนิดใดๆ ที่ได้เริ่มต้นการก่อสร้างหรือดัดแปลงอย่างมาก อย่างน้อยหนึ่งปีนับจากวันที่ เอ. อนุสัญญามีผลบังคับใช้กับภาคที่เกี่ยวข้อง หรือ บี. ข้อแก้ไขผนวก ซี มีผลบังคับใช้กับภาคที่เกี่ยวข้องในกรณีแหล่งกำเนิดตั้งอยู่ภายใต้การบังคับของบทบัญญัติต่างๆ ของอนุสัญญา (๖) ภาทิจองใช้การจำกัดการปล่อยหรือมาตรฐานของ	กำจัดการทำลาย การปฏิบัติตามภาระของวัตถุอันตราย การให้แจ้งข้อเท็จจริงการให้ส่งตัวอย่าง หรือการอื่นใดเกี่ยวกับวัตถุอันตราย เพื่อควบคุม ป้องกัน บรรเทา หรือ ระงับอันตรายที่จะเกิดแก่บุคคล สัตว์ พืช หรือ สิ่งแวดล้อม โดยคำนึงถึง สันติสัญญา และข้อผูกพันระหว่างประเทศ ประกอบด้วย (2) กำหนดให้มีผู้เชี่ยวชาญหรือบุคลากรเฉพาะรับผิดชอบสำหรับการดำเนินการ อย่างหนึ่งอย่างใดตาม (1) (3) กำหนดเกณฑ์ค่าคลาดเคลื่อนจากปริมาณที่กำหนดไว้ของสาระสำคัญ ในวัตถุอันตราย (4) กำหนดขั้นตอนการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายดังกล่าว (5) ระบือหรือคุณสมบัติของวัตถุอันตราย และกรณีที่ได้รับการยกเว้นตามมาตรา 36 พ.ร.บ. ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. 2535 หมวด 3 การคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ส่วนที่ 2 การวางแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม มาตรา 36 แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตามมาตรา 35 อาจจัดทำเป็นแผนระยะสั้น ระยะกลาง หรือระยะยาว ได้ตามความเหมาะสมและควรจะต้องประกอบด้วย	สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กรมควบคุมมลพิษ กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม	ประเทศชาติจะต้องจัดทำแผนปฏิบัติการและให้ความร่วมมือในการจัดทำแผนปฏิบัติการระดับภูมิภาค

พันธกรณีภายใต้สนธิสัญญาข้อตกลงไอโบลัมฯ การปฏิบัติงาน เพื่อให้ปฏิบัติตามพันธกรณีได้ครบถ้วนสำหรับ เทคนิคที่ดีที่สุดในมือ	กฎหมายไทย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แนวทางปฏิบัติ
	แผนงานและแนวทางการดำเนินงานในเรื่อง ดังต่อไปนี้ (1) การจัดการคุณภาพอากาศ น้ำ และ คุณภาพสิ่งแวดล้อมในเรื่องอื่นๆ (2) การควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด หมวด 4 การควบคุมมลพิษ ส่วนที่ 2 มาตรฐานควบคุมมลพิษจาก แหล่งกำเนิด มาตรา 55 ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของ คณะกรรมการควบคุมมลพิษและ โดยความ เห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุ เบกษา กำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจาก แหล่งกำเนิดสำหรับควบคุมการระบายน้ำทั้ง การปล่อยอากาศเสีย การปล่อยทิ้งของเสีย หรือมลพิษอื่นใด จากแหล่งกำเนิดออกสู่ สิ่งแวดล้อม เพื่อรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้ ได้มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามที่ กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดให้ค่าเผา มูลฝอยเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้อง ควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียออกสู่		หรืออนุภูมิภาค ในเรื่องนี้ กระทรวงสาธารณสุขได้ จัดทำแผนแม่บทพัฒนา ความปลอดภัยด้านเคมีวัตถุ แห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2545-2549) และที่ประชุม เจ้าหน้าที่อาวุโสอาเซียนด้าน สิ่งแวดล้อม (ASOEN) มีการ จัดทำข้อตกลงพหุภาคีด้าน สิ่งแวดล้อม (ASEAN Working Group on Multilateral Environmental Agreements : AWCMEA) และ ASEAN Agreement of Transboundary Haze Pollution

พันธกรณีภายใต้สนธิสัญญาสตอกโฮล์มฯ	กฎหมายไทย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แนวทางปฏิบัติ
	บรรพชาศ.พ.ศ.2540 และประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐาน ความปลอดภัยของอากาศเสียจากเตาเผาขยะ พ.ศ.2540(ประกาศ ณ วันที่ 17 มิถุนายน 2540) ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดให้เตาเผาขยะติดเชื้อ เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องควบคุมการ ปลดปล่อยทั้งอากาศเสียออกสู่บรรยากาศ พ.ศ. 2546 และประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุม การปล่อยทั้งอากาศเสียจากเตาเผาขยะ พ.ศ. 2546 (ประกาศ ณ วันที่ 15 ธันวาคม 2546) ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดให้เตาเผาที่เป็น แหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องควบคุมการปล่อย ทั้งอากาศเสียออกสู่สิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2546 พ.ร.บ. การสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หมวด 5 เหตุร้ายคาญ มาตรา 25 ในกรณีที่มีเหตุอันอาจก่อให้เกิด ความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง หรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุนั้นดังต่อไปนี้ ให้ ถือว่าเป็นเหตุร้ายคาญ (3) อาคารอันเป็นที่อยู่ของคนหรือสัตว์ โรงงานหรือสถานที่ประกอบกิจการใดไม่มีการระบายอากาศ การระบายน้ำ การกำจัดสิ่ง		-เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ก่อเหตุ หรือเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใดที่เกิดเหตุร้ายคาญในที่หรือทางสาธารณะ หรือในสถานที่เอกชนได้

พันธกรณีภายใต้สนธิสัญญาสตอกโฮล์มฯ	กฎหมายไทย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แนวทางปฏิบัติ
	ปฏิรูป หรือการควบคุมสารเป็นพิษหรือมีแต่ไม่มีการควบคุมให้ปราศจากกลิ่นเหม็นหรือละอองสารเป็นพิษอย่างพอเพียงจนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ (4) การกระทำใด ๆ อันเป็นเหตุให้เกิดกลิ่น แสง รังสี เสียง ความร้อน สิ่งมีพิษ ความสั่นสะเทือน ฝุ่น ละออง เหม่า เถ้า หรือกรณีอื่นใด จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ (5) เหตุอื่นใดที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา มาตรา 26 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจห้ามผู้หนึ่งผู้ใดมิให้ก่อเหตุรำคาญในที่หรือทางสาธารณะหรือสถานที่เอกชนรวมทั้งการระงับเหตุรำคาญด้วย ตลอดทั้งการดูแลปรับปรุง บำรุงรักษา บรรดาถนน ทางบก ทางน้ำ รางระบายน้ำ อุ คลอง และสถานที่ต่าง ๆ ในเขตของตนให้ปราศจากเหตุรำคาญ ในการนี้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเพื่อระงับ กำจัดและควบคุมเหตุรำคาญต่าง ๆ ได้ มาตรา 27 ในกรณีที่มีเหตุรำคาญเกิดขึ้น หรืออาจเกิดขึ้นในที่หรือทางสาธารณะให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้บุคคลซึ่งเป็นต้นเหตุหรือเกี่ยวข้อง		

พันธกรณีภายใต้สนธิสัญญาสตอกโฮล์มฯ	กฎหมายไทย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แนวทางปฏิบัติ
	กับการก่อหรืออาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญนั้น ระวังหรือป้องกันเหตุรำคาญภายในเวลาอันสมควรตามที่ระบุไว้ในคำสั่ง และถ้าเห็นสมควรจะให้การกระทำโดยวิธีใดเพื่อระงับหรือป้องกันเหตุรำคาญนั้น หรือสมควรกำหนดวิธีการเพื่อป้องกันมิให้มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นอีกในอนาคต ให้ระบุไว้ในคำสั่งได้ ในกรณีที่มีปรากฏแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่า ไม่มีการปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง และเหตุรำคาญที่เกิดขึ้นอาจเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นระงับเหตุรำคาญนั้น และอาจจัดการตามความจำเป็นเพื่อป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญนั้นขึ้นอีกโดยบุคคลซึ่งเป็นต้นเหตุหรือเกี่ยวข้องกับการก่อหรืออาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการจัดการนั้น มาตรา 28 ในกรณีที่มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นในสถานที่เอกชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้นระงับเหตุรำคาญภายในเวลาอันสมควรตามที่ระบุไว้ในคำสั่ง และถ้าเห็นว่าสมควรจะให้การกระทำโดยวิธีใดเพื่อระงับเหตุรำคาญนั้น หรือสมควรกำหนดวิธีการเพื่อป้องกันมิให้มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นใน		

พันธกรณีภายใต้อนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ	กฎหมายไทย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แนวทางปฏิบัติ
	อนาคตให้ระบุไว้ในคำสั่งได้ ในกรณีที่ไม่มีการปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจจับเหตุรำคาญนั้นและอาจจัดการตามความจำเป็นเพื่อป้องกันมิให้มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นอีก และถ้าเหตุรำคาญเกิดขึ้นจากการกระทำ การละเลย หรือการยินยอมของเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานนั้น เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ดังกล่าวต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการนั้น ในกรณีที่มีปรากฏแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าเหตุรำคาญที่เกิดขึ้น ในสถานที่เอกชนอาจเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพ หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะออกคำสั่งเป็นหนังสือห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองให้หรือยินยอมให้บุคคลใดใช้สถานที่นั้นทั้งหมดหรือบางส่วนจนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าได้มีการระงับเหตุรำคาญนั้นแล้วก็ได้		
6. มาตรการในการลดหรือเลิกการปล่อยจากคลังสินค้าและของเสีย (ข้อ 6) 1. เพื่อประกันว่า คลังสินค้าที่มีสารเคมีตามผนวก เอ หรือ บี และของเสียต่างๆ รวมทั้งผลิตภัณฑ์และวัสดุที่กลายเป็น	*ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 6 (พ.ศ.2540) ออกตามความใน พ.ร.บ.โรงงาน พ.ศ. 2535 เรื่องการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว	กรมโรงงานอุตสาหกรรม	

พันธกรณีภายใต้สนธิสัญญาสตอกโฮล์ม ๑๙๗๒	กฎหมายไทย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แนวทางปฏิบัติ
ของเสีย ซึ่งประกอบด้วย มี หรือปนเปื้อนกับสารเคมีตามผนวก เอ บี หรือ ซี จะได้รับการจัดการในลักษณะที่ช่วยคุ้มครองสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมให้แต่ละภาคี (เอ) จัดทำยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมสำหรับการจัดการ (๑) คลังสินค้าที่มีสารเคมีตามรายชื่อในผนวก เอ หรือผนวก บี (๒) ผลิตภัณฑ์และสินค้าต่างๆ ที่ใช้อยู่ และของเสียที่มี หรือปนเปื้อนสารเคมีตามผนวก เอ บี หรือ ซี (บี) จำนวนประเภทคลังสินค้าที่ประกอบด้วย หรือมี สารเคมี ตามผนวก เอ หรือ บี ที่อ้างถึงในอนุวรรค (เอ) เท่าที่จะ ปฏิบัติได้ (ซี) จัดการคลังสินค้าตามที่เหมาะสม ในลักษณะที่ ปลดปล่อยมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (ค) ดำเนินมาตรการที่เหมาะสม เพื่อให้ของเสีย รวมทั้ง ผลิตภัณฑ์และวัสดุที่กลายเป็นของเสีย (๑) ได้รับการดูแล รวบรวม ขนส่ง และเก็บในลักษณะที่จะไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (๒) ได้รับการกำจัดโดยวิธีที่ส่วนประกอบของสารมลพิษที่ ตกค้างยาวนานถูกทำลายหรือเปลี่ยนสภาพเช่นที่จะคืนสู่สภาพ เดิมไม่ได้ (๓) ไม่ได้ถูกอนุญาตให้ต้องผ่านกระบวนการกำจัด ซึ่งอาจ นำไปสู่การที่สารมลพิษที่ตกค้างยาวนานพื้นดิน น้ำ กลับมาใช้ ใหม่ได้สินค้าใหม่ไม่ได้โดยตรง หรือ ใช้ทดแทน และ (๔) ไม่ได้ถูกขนส่งข้ามเขตแดนระหว่างประเทศ โดยไม่ได้ คำนำถึงถึงกฎเกณฑ์ มาตรฐาน และแนวทางการระหว่างประเทศที่ เกี่ยวเนื่องกัน	พ.ร.บ. โรงงาน พ.ศ. 2535 (เกี่ยวกับคลังสินค้า) หมวด 1 การประกอบกิจการโรงงาน มาตรา 8 เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการ ประกอบกิจการโรงงานให้รัฐมนตรีมีอำนาจ ออกกฎกระทรวงเพื่อให้โรงงานจำพวกใด จำพวกหนึ่งหรือทุกจำพวกตามมาตรา 7 ต้อง ปฏิบัติตามในเรื่องดังต่อไปนี้ (หมายเหตุ: ถัดมาเฉพาะข้อที่เกี่ยวข้อง) (๔) กำหนดหลักเกณฑ์ที่ต้องปฏิบัติ กรรมวิธีการผลิตและการจัดให้มีอุปกรณ์หรือ เครื่องมืออื่นใด เพื่อป้องกันหรือระงับหรือ บรรเทาอันตราย ความเสียหายหรือความเดือดร้อนที่อาจเกิดแก่บุคคลหรือทรัพย์สินที่ อยู่ใน โรงงานหรือที่อยู่ใกล้เคียงกับ โรงงาน (๕) กำหนดมาตรฐานและวิธีการควบคุม การปล่อยของเสีย มลพิษหรือสิ่งอื่นใด ที่มี ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมซึ่งเกิดขึ้นจากการ ประกอบกิจการโรงงาน (๘) กำหนดการอื่นใด เพื่อดำเนินการความ ปลดปล่อยในการดำเนินงานเพื่อป้องกันหรือ ระงับหรือบรรเทาอันตรายหรือความเสียหาย ที่อาจเกิดจากประกอบกิจการ โรงงาน		

พันธกรณีภายใต้สัญญาข้อตกลง	กฎหมายไทย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แนวทางปฏิบัติ
(อ) พยายามจัดทำยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมสำหรับจำแนกที่ตั้งต่างๆ ที่เป็นอิสระตามรายชื่อในผนวก เอ บี หรือ ซี ถ้าหากจะมีการฟื้นฟูที่ตั้งเหล่านั้น ก็จะต้องดำเนินการไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม 2. ให้ผู้ประกอบการมีส่วนร่วมอย่างใกล้ชิดกับองค์กรที่เหมาะสมของ อนุสัญญาบาเซลว่าด้วยการควบคุมการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของเสียอันตราย และการกำจัดเพื่อที่จะ (เอ) กำหนดระดับของการทำลายและการเปลี่ยนสภาพที่จะกลับคืนสู่สภาพเดิมไม่ได้ เพื่อให้มั่นใจว่าคุณลักษณะของสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน ตามผนวก ซี วรรค 1 จะไม่ปรากฏ (บี) กำหนดสิ่งที่เห็นว่าเป็นวิธีการกำจัดทิ้งที่ไม่ส่งผลกระทบท่อสิ่งแวดล้อม (ซี) กำหนดระดับความเข้มข้นของสารเคมีในผนวก เอ บี และ ซี ที่เหมาะสม เพื่อกำหนดส่วนประกอบสารมลพิษที่ตกค้างยาวนานที่ต่ำ ตามวรรค 1 (ดี) (2)	พ.ร.บ. วัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 (มาตราเดียวกับที่กล่าวไว้ในข้อ 3 กล่าวคือ มาตรา 18, 20, 22, 23, 36, 38, 40 และ 43) ส่วนที่เกี่ยวข้องกับ พ.ร.บ. สุลกากร พ.ศ. 2469 ได้อ้างไว้แล้วในข้อ 3 หมายเหตุ: ในพระราชบัญญัติศุลกากรมิได้มีบทบัญญัติว่าด้วยการขนส่งข้ามแดนหรือผ่านแดน (Transit) โดยตรง แต่จะดำเนินการโดยจัดทำความตกลงฯ ทวิภาคี หรือพหุภาคีโดยใช้ภาค 4 ประเภทที่ 10 แห่งพระราชกำหนดพิธีศุลกากร พ.ศ. 2530 โดยอนุโลม ส่วนที่เกี่ยวข้องกับ พ.ร.บ. การสาธารณสุข พ.ศ. 2535 (ได้อ้างไว้แล้วในข้อ 3)	กรมศุลกากร กระทรวงคมนาคม	เมื่อมีผู้ขออนุมัติจัดตั้งคลังสินค้าพัฒนาตามพระราชบัญญัติศุลกากร กรมศุลกากรก็จะดำเนินการให้ได้ภายใต้กฎหมายศุลกากร 1. การขนส่งผ่านแดนระหว่างกันจะทำให้ภายใต้กรอบความตกลงระหว่างประเทศ 2. เมื่อสินค้าได้มีข้อห้ามหรือข้อจำกัดในการผ่านแดนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้แจ้งบัญชีสินค้าห้ามขนส่งผ่านแดนมาให้กรมศุลกากรทราบแล้ว กรมศุลกากรก็จะดำเนินการให้เป็นไปตามที่แจ้ง
7. แผนอนุวัติการ (ข้อ 7) 1. ให้แต่ละภาคี (เอ) พัฒนา และพยายามเพื่อที่จะอนุวัติแผนสำหรับการอนุวัติการตามพันธกรณีภายใต้อนุสัญญานี้			เป็นพันธกรณีที่จะต้องดำเนินการทางการบริหารตามอนุสัญญานี้

พื้นที่การปฏิบัติงาน	รายการข้อมูล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แนวทางปฏิบัติ
(บี) จัดส่งแผนอนุวัติการไปยังที่ประชุมภาคีภายในสองปีนับแต่วันที่มีผลบังคับใช้ (ซี) พิจารณาทบทวนและปรับแผนอนุวัติการให้ทันสมัยเหมาะสมเป็นระยะๆ 2. ให้ภาคีต่างๆ ร่วมมือกันโดยตรง หรือโดยผ่านองค์กรระดับโลก ระดับภูมิภาค หรืออนุภูมิภาคที่เหมาะสม และหารือกับผู้มีส่วนได้เสียในประเทศของตน รวมทั้งกลุ่มสตรีหรือกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับเรื่องสุขภาพอนามัยเด็ก เพื่อให้มีการพัฒนา การอนุวัติและการปรับแผนอนุวัติการให้ทันสมัย 3. ให้ภาคีต่างๆ พยายามใช้ประโยชน์ และโน้มน้าวที่จำเป็นให้กำหนดวิธีการที่จะรวมแผนอนุวัติการระดับชาติสำหรับสารเคมีที่ติดค้างยาวนานไว้ในยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ยั่งยืน	8. การทำบัญชีรายชื่อสารเคมีไว้ในผนวกเอ บี และซี (ข้อ 8) 1. ภาคีอาจส่งข้อเสนอไปยังสำนักเลขานุการให้ทำบัญชีรายชื่อสารเคมีบางชนิดในผนวก เอ บี และ/หรือ ซี โดยข้อเสนอดังกล่าวจะต้องมีข้อเสนอแนะที่ระบุไว้ในผนวก ดี 2. ให้สำนักเลขานุการพิจารณาให้แน่ชัดว่า ข้อเสนอดังกล่าวมีข้อเสนอแนะที่ระบุไว้ในผนวก ดี หรือไม่ ถ้าหากสำนักเลขานุการเห็นว่า มีข้อเสนอแนะที่ระบุไว้แล้ว ก็ให้ส่งข้อเสนอแนะไปยังคณะกรรมการพิจารณาทบทวนสารเคมีที่ติดค้างยาวนาน 3. ให้คณะกรรมการฯ ตรวจสอบข้อเสนอ และใช้เกณฑ์การตรวจสอบตามที่ระบุไว้ในผนวก ดี อย่างยืดหยุ่นและโปร่งใส ทั้งนี้โดยคำนึงถึงข้อเสนอแนะทั้งหมดที่ได้รับมา ในลักษณะที่ผสมผสานและมีสมดุล	พ.ร.บ. วัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 หมวด 2 การควบคุมวัตถุอันตราย มาตรา 18 วัตถุอันตรายแบ่งออกตามความจำเป็นแก่การควบคุม ดังนี้ 1. วัตถุอันตรายชนิดที่ 1 ได้แก่ วัตถุอันตราย ที่การผลิต การนำเข้า การส่งออก หรือการมีไว้ในครอบครองต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนด 2. วัตถุอันตรายชนิดที่ 2 ได้แก่ วัตถุอันตราย ที่การผลิต การนำเข้า การส่งออก หรือการมีไว้ในครอบครองต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ทราบก่อนและต้องปฏิบัติ	ใช้มาตรการประเมิน คุณภาพประโยชน์และความเสี่ยง ในการใช้วัตถุอันตรายที่ขึ้น ทะเบียนไว้แล้ว โดย พิจารณาจากความเป็นพิษ และผลกระทบจากการใช้ วัตถุอันตรายนั้น หากพบว่ามีอันตราย อยู่ในรายการที่สมควร จัดเป็นสารเคมีที่ติดค้าง ยาวนานให้รวบรวมข้อมูล

พันธกรณีภายใต้อนุสัญญาสศกไอแอลฯ	กฎหมายไทย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แนวทางปฏิบัติ
4. ถ้าหาก คณะกรรมการฯ มีมติว่า (เอ) คณะกรรมการฯ เห็นว่า เกณฑ์การตรวจสอบได้รับการปฏิบัติครบถ้วน จะต้องเตรียมข้อเสนอและผลการตรวจสอบของคณะกรรมการฯ ไว้ให้พร้อมสำหรับภาคีทั้งหมดและผู้สังเกตการณ์ต่างๆ และเชิญให้ภาคีภาคีต่างๆ และผู้สังเกตการณ์เหล่านั้น ส่งข้อมูลตามที่ระบุในผนวก อี โดยผ่านสำนักเลขาธิการ หรือ (บี) คณะกรรมการฯ เห็นว่า เกณฑ์การตรวจสอบได้รับการปฏิบัติไม่ครบถ้วน ต้องแจ้งให้ภาคีทั้งหมด และผู้สังเกตการณ์ทราบ และเตรียมข้อเสนอและผลการตรวจสอบของคณะกรรมการฯ ไว้ให้พร้อมสำหรับภาคีทั้งหมด โดยผ่านสำนักเลขาธิการ และให้ปฏิเสธข้อเสนอแนะ 5. ภาคีอาจส่งข้อเสนอที่ถูกคณะกรรมการฯ ปิดให้ตกไปตามวรรค 4 ให้คณะกรรมการฯ อีกครั้งหนึ่ง ถ้าหากว่าคณะกรรมการฯ ยังคงปฏิเสธข้อเสนอแนะอีก ภาคีอาจยื่นมติคณะกรรมการฯ และที่ประชุมภาคีจะต้องพิจารณาเรื่องดังกล่าวในการประชุมสมัยต่อไป 6. ในกรณีที่คณะกรรมการฯ ได้มีมติว่า เกณฑ์การตรวจสอบได้รับการปฏิบัติอย่างครบถ้วน หรือที่ประชุมภาคีได้มีมติว่า ข้อเสนอต่างๆ ควรดำเนินต่อไป ให้คณะกรรมการฯ พิจารณาทบทวนข้อเสนอต่อไปอีก ทั้งนี้ โดยให้คำนึงถึงข้อมูลเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้อง และให้เตรียมร่างสถานภาพความเสี่ยงตามผนวก อี ให้คณะกรรมการฯ โดยผ่านสำนักเลขาธิการ 7. ถ้าสถานภาพความเสี่ยงที่จัดทำขึ้น ตามผนวก อี	ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดด้วย 3. วัตถุประสงค์รายชนิดที่ 3 ได้แก่ วัตถุประสงค์ที่การผลิด การนำเข้า การส่งออก หรือการมีไว้ในครอบครองต้องได้รับใบอนุญาต 4. วัตถุประสงค์รายชนิดที่ 4 ได้แก่ วัตถุประสงค์ที่ห้ามมิให้มีการผลิต การนำเข้า การส่งออก หรือการมีไว้ในครอบครอง เพื่อประโยชน์แก่ การป้องกันและระงับอันตรายที่อาจมีแก่บุคคล ลัทธิ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมโดยความเห็นของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา หรือข้อหรือคุณสมบัติของวัตถุอันตราย ชนิดวัตถุอันตราย กำหนดเวลา การใช้บังคับและหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการควบคุมวัตถุอันตรายดังกล่าว มาตรา 20 ให้รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบโดยความเห็นของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา (1) กำหนดองค์ประกอบ คุณสมบัติและสิ่งเจือปน ภาชนะบรรจุ วิธีตรวจและทดสอบ ภาชนะ ฉลาก การผลิต การนำเข้า การส่งออก การขาย การขนส่ง การเก็บรักษา การกำจัด การทำลาย การปฏิบัติกับภาชนะของวัตถุ		นำเสนอสำนักเลขาธิการ อนุสัญญาฯ เพื่อเสนอจัดเข้า ในภาคผนวกต่างๆ การจัดทำบัญชีรายชื่อสารเคมีไว้ในภาคผนวก เอ และมี ให้ คณะอนุกรรมการ อนุสัญญา สศกไอแอลฯ พิจารณาก่อน นำเสนอ คณะกรรมการวัตถุอันตรายพิจารณา เนื่องจากมีสารเคมีอื่นที่ไม่ได้ ประกาศตาม พรบ. วัตถุอันตราย แต่มีคุณสมบัติ คล้ายยาวนานหลังจากนั้น จึงนำเสนอสำนักเลขาธิการ อนุสัญญา

พันธกรณีภายใต้อนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ	กฎหมายไทยที่เกี่ยวข้อง	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แนวทางปฏิบัติ
คณะกรรมการฯ มีมติว่า (เอ) สารเคมีมีแนวโน้มที่จะนำไปสู่ผลกระทบร้ายแรงต่อสุขภาพอนามัยของมนุษย์และ/หรือสิ่งแวดล้อม อันเป็นผลจากการเคลื่อนย้ายในสิ่งแวดล้อมระยะไกล จนถึงขั้นที่จำเป็นต้องมีการปฏิบัติการระดับโลก ข้อเสนอแนะจะต้องดำเนินการต่อไป หรือ (บี) ข้อเสนอแนะไม่ควรดำเนินต่อไป ให้คณะกรรมการฯ โดยผ่านสำนักเลขาธิการ จัดทำสถานภาพความเสี่ยงนั้นไว้สำหรับภาคีทั้งหมดและผู้สังเกตการณ์ และให้ปฏิบัติข้อเสนอแนะ 8. สำหรับข้อเสนอที่ถูกปฏิเสธตามวรรค 7 (บี) ภาคีอาจร้องขอให้ที่ประชุมภาคีพิจารณาถึงการให้คณะกรรมการฯ ของข้อมูลเพิ่มเติมจากภาคีที่เสนอและภาคีอื่นๆ ในเวลาไม่เกินหนึ่งปี หลังจากนั้น ให้คณะกรรมการฯ พิจารณาข้อเสนออีกครั้งหนึ่ง ถ้าหากว่า คณะกรรมการฯ ยังคงปฏิเสธข้อเสนอแนะนั้น ภาคีอาจแย้งมติของคณะกรรมการฯ และที่ประชุมภาคีจะต้องพิจารณาเรื่องนี้ในการประชุมสมัยต่อไป 9. ให้คณะกรรมการฯ บนพื้นฐานของสถานภาพความเสี่ยง ตามวรรค 6 และการตรวจสอบการจัดการความเสี่ยงตามวรรค 7(เอ) หรือ 8 ให้ข้อเสนอแนะว่า ที่ประชุมภาคีควรจะพิจารณาให้สารเคมีนั้นอยู่ในผนวก เอบี และ/หรือ ซีหรือไม่ และต้องระบุมาตรการควบคุมที่เกี่ยวข้องด้วย	อันตราย การให้แจ้งข้อเท็จจริง การให้ส่งตัวอย่าง หรือการอื่นใดเกี่ยวกับวัตถุอันตราย เพื่อควบคุม ป้องกัน บรรเทา หรือระงับอันตรายที่จะเกิดแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม โดยคำนึงถึง สนธิสัญญา และข้อผูกพันระหว่างประเทศประกอบด้วย (2) กำหนดให้มีผู้เชี่ยวชาญหรือบุคลากรเฉพาะรับผิดชอบสำหรับการดำเนินการ อย่างหนึ่งอย่างใดตาม (1) (3) กำหนดเกณฑ์ค่าคลาดเคลื่อนจากปริมาณ ที่กำหนดไว้ของสารสำคัญในวัตถุอันตราย (4) กำหนดขั้นตอนการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายดังกล่าว (5) ระบุนชื่อหรือคุณสมบัติของวัตถุอันตราย และกรณีที่ได้รับการยกเว้นตาม มาตรา 36 มาตรา 36 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม โดยความเห็นของคณะกรรมการประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดรายชื่อของวัตถุอันตรายที่กระบวนการผลิต และลักษณะที่อาจก่อให้เกิดอันตรายเป็นอันตรายกับมนุษย์ได้โดยทั่วไป การผลิต หรือการนำเข้า ซึ่งวัตถุอันตราย ชนิดที่ 2 หรือชนิดที่ 3 ที่อยู่นอกรายชื่อของ		

พันธกรณีภายใต้สัญญาข้อตกลงไอเอ็มเอ	กฎหมายไทย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แนวทางปฏิบัติ
	ประกาศตามวรรคหนึ่ง จะต้องนำมาขอขึ้นทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนและเมื่อได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนแล้วจึงจะผลิตหรือนำเข้าตามมาตรา 22 หรือจึงจะออกใบอนุญาตให้ผลิตหรือนำเข้าตามมาตรา 23 ได้ ทั้งนี้ เว้นแต่จะมีประกาศของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบยกเว้นให้ไม่ต้องขึ้นทะเบียนอีกในกรณีผู้ได้ขึ้นทะเบียนวัตถุดิบตรายอย่างเดียวกันนั้นไว้แล้วหรือในกรณีอื่นที่มีเหตุอันควรการขอขึ้นทะเบียนวัตถุดิบตรายและการออกใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุดิบตรายให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบ โดยความเห็นของคณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา		
9. การแลกเปลี่ยนข้อมูล (ข้อ 9) 1. ให้แต่ละภาคีอำนวยความสะดวก หรือดำเนินการในการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ (เอ) การลดหรือการเลิกการผลิต ใช้ และปล่อยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน (บี) สารทดแทนสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน รวมทั้งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความเสียหายและค่าใช้จ่ายทางเศรษฐกิจและสังคมของสารทดแทนเหล่านั้น 2. ให้ภาคีต่างๆ แลกเปลี่ยนข้อมูลพื้นที่ระบุไว้ในวรรค 1 โดยตรงหรือโดยผ่านสำนักเลขาธิการ 3. ให้แต่ละภาคีกำหนดศูนย์ประสานงานระดับชาติ	พ.ร.บ. วัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 หมวด 2 การควบคุมวัตถุอันตราย มาตรา 17 ให้จัดตั้งศูนย์ข้อมูลวัตถุอันตราย ขึ้นในกระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อเป็นศูนย์กลางประสานงานในเรื่องข้อมูลวัตถุอันตรายกับส่วนราชการต่างๆ รวมทั้งจากภาคเอกชนเพื่อรวบรวมและให้บริการข้อมูลทุกชนิด เกี่ยวกับวัตถุอันตรายตั้งแต่การมีอยู่ในต่างประเทศ การนำเข้าหรือการผลิตภายในประเทศ การเคลื่อนย้าย การใช้สอย	กรมโรงงานอุตสาหกรรม กรมควบคุมมลพิษ	ให้สถาบันหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการเพื่อให้เกิดการบังคับใช้อนุสัญญาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ การแจ้งข้อมูลควรมีการกำหนดให้หน่วยประสานงาน (Focal Point) ทำหน้าที่ประสานแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

พันธกรณีภายใต้อนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ	กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แนวทางการปฏิบัติ
สำหรับการแลกเปลี่ยนข้อมูล 4. ให้สำนักเลขาธิการทำหน้าที่เป็นกลไกในการแลกเปลี่ยนข้อมูลสหพันธ์เกี่ยวกับสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน รวมทั้งข้อเสนอแนะที่ภาคต่างๆ องค์การระหว่างรัฐบาล และองค์การที่มีใช้ของรัฐบาลจัดตั้งให้ 5. เพื่อความโปร่งใสของข้อมูลนี้ ไม่ให้ถือว่าข้อสมมติเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมเป็นข้อมูลลับ ให้ภาคีที่แลกเปลี่ยนข้อมูลกันตามอนุสัญญานี้คุ้มครองข้อมูลลับใดๆ ตามที่ได้ตกลงระหว่างกัน	การทำลาย และการอื่น ได้อย่างต่อเนื่อง		โดยการประสานกับหน่วยงานที่เป็นแหล่งข้อมูลและแจ้งไปยังสำนักเลขาธิการอนุสัญญา รวมทั้งประสานระหว่างภาคีอื่นๆ
10. ข้อเสนอแนะสาธารณะ การค้นคว้า และการศึกษา (ข้อ 10) 1. ให้แต่ละภาคีส่งเสริมและอำนวยความสะดวกให้ (เอ) บรรดาผู้กำหนดนโยบายและการตัดสินใจของตนได้มีความตื่นตัวเกี่ยวกับสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน (บี) มีการจัดข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสารมลพิษที่ตกค้างยาวนานที่มีอยู่ทั้งหมดสำหรับสาธารณะ โดยคำนึงถึงข้อ 9 วรรค 5 (ซี) มีการพัฒนาและการอนุรักษ์ตามโครงการด้านการศึกษาและการสร้างความตื่นตัวแก่สาธารณชนเกี่ยวกับสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน ตลอดจนในเรื่องสุขภาพอนามัยและผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อมและในเอกสารเคมีตกแทน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับสตรี เด็ก และผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษา (ดี) สาธารณชน ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเรื่องสารมลพิษที่ตกค้างยาวนานและผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม (อี) การฝึกอบรมคนงาน นักวิทยาศาสตร์ นักการศึกษา	พ.ร.บ. วัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 หมวด 2 การควบคุมวัตถุอันตราย มาตรา 17 ให้จัดตั้งศูนย์ข้อมูลอันตราย ขึ้นในกระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อเป็นศูนย์ กลางประสานงานในเรื่องข้อมูลวัตถุอันตรายกับส่วนราชการต่างๆ รวมทั้งจากภาคเอกชน เพื่อรวบรวมและให้บริการข้อมูลทุกชนิด เกี่ยวกับวัตถุอันตรายตั้งแต่การมีอยู่ในต่างประเทศ การนำเข้าหรือการเคลื่อนย้าย การผลิต การทำลาย และการอื่นใดอันเกี่ยวเนื่อง	กรมโรงงานอุตสาหกรรม	ให้สถาบันหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการเพื่อให้เกิดการบังคับใช้อนุสัญญาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ให้สำนักบริหารงานการศึกษา นอกโรงเรียนประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างความตระหนักให้แก่เยาวชน โดยกำหนดแนวทางในการปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามข้อ 1 (ดี) และ 1 (อีฟ) ของอนุสัญญาฯ นอกจากนี้

พันธกรณียภายใต้บุญญานุสัทธิข้อ ๓๖	กฎหมายไทย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แนวทางปฏิบัติ
และบุคลากรทางด้านเทคนิคและการบริหารจัดการ (๑๗) การพัฒนาและแลกเปลี่ยนวัสดุอุปกรณ์ทางการศึกษา การศึกษาการสร้างความรู้ความเข้าใจกับประชาชนในระดับชาติ และระหว่างประเทศ และ (๑๘) การพัฒนาและการปฏิบัติตามโครงการการศึกษาและการฝึกอบรมในระดับชาติและระหว่างประเทศ 2. ให้แต่ละภาค ทำให้น่าสนใจได้ว่า ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศสาธารณะ ตามวรรค 1 และได้มีการปรับข้อมูลประเทศดังกล่าวให้ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา 3. ให้แต่ละภาค กระตุ้นให้ภาคอุตสาหกรรมและผู้ใช่วิชาชีพส่งเสริมและอำนวยความสะดวกในการให้ข้อมูลแก่ตามวรรค 1 ในระดับชาติ และในระดับภูมิภาค ภูมิภาค และระดับโลก ตามที่เหมาะสม 4. ในการให้ข้อมูลแก่ภาคที่เกี่ยวข้องกับสารสนเทศที่ค้ำจายานานและสารสนเทศแทน ภาคอาจใช้เอกสารข้อมูลความปลอดภัย รายงาน สื่อมวลชน และวิธีการสื่อสารอื่นๆ และอาจจัดตั้งศูนย์สารสนเทศในระดับชาติและระดับภูมิภาค 5. ให้แต่ละภาคพิจารณาการพัฒนาเทคโนโลยีต่างๆ เช่น ทะเบียนการปล่อยสารมลพิษและการเคลื่อนย้าย สำหรับการรวบรวมและกระจายสารสนเทศเกี่ยวกับการประเมินปริมาณประจักษ์ของสารเคมีตามผนวก เอ บี หรือ ซี ซึ่งถูกปล่อยหรือกำจัด	พ.ร.บ. ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติดี พ.ศ. 2535 มาตรา 6 เพื่อประโยชน์ในการร่วมกันส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมของชาติ บุคคลอาจมีสิทธิและหน้าที่ดังต่อไปนี้ 1. การได้รับทราบข้อมูลและข่าวสารจากทางราชการในเรื่องเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม เว้นแต่ข้อมูลหรือข่าวสารที่ทางราชการถือว่าเป็นความลับ เกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงแห่งชาติ หรือเป็นความลับเกี่ยวกับสิทธิส่วนบุคคล สิทธิในทรัพย์สิน หรือสิทธิในทางการค้า หรือกิจการของบุคคลใดที่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540	สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กรมควบคุมมลพิษ กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม สำนักงานอนุรักษ์ธรรมชาติ	ยังสอดคล้องกับการดำเนินงานภายใต้แผนแม่บทพัฒนาความปลอดภัยด้านเคมีวัตถุแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2545-2549) กรมควบคุมมลพิษประสานกับกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมในการเผยแพร่ข้อมูลให้สาธารณชนเพื่อสร้างความตระหนัก

พันธกิจภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ 5	การขยายไทย	การขยายไทย	แนวทางการปฏิบัติ
11. การวิจัย การพัฒนา และการติดตามตรวจสอบ (ข้อ 11) 1. ให้ภาคีต่างๆ กระตุ้น และ/หรือดำเนินการวิจัย พัฒนา ติดตามตรวจสอบ และร่วมมือในระดับชาติและระหว่างประเทศ เกี่ยวกับสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน และสารทดแทนสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน ในเรื่อง (เอ) แหล่งกำเนิด และการปล่อยเข้าไปสู่สิ่งแวดล้อม (บี) การปรากฏระดับและแนวโน้มในมนุษย์และสิ่งแวดล้อม (ซี) การเคลื่อนย้าย สภาพความเป็นไป และการเปลี่ยนแปลงทางสิ่งแวดล้อม (ดี) ผลกระทบต่อมนุษย์และสิ่งแวดล้อม (อี) ผลกระทบทางสังคม-เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม (เอฟ) การลดการปล่อยและ/หรือการเลิก และ (จี) วิธีการอันผสมกลมกลืนในการจัดทำบัญชีรายการแหล่งกำเนิดและเทคนิคการวิเคราะห์สำหรับการจัดการปล่อย 2. ในการดำเนินการกิจกรรมภายใต้วรรค 1 ให้ภาคีต่างๆ (เอ) สนับสนุนและพัฒนาโครงการ เครือข่าย และการจัดการระหว่างประเทศตามที่เหมาะสม โดยมุ่งกำหนดกรอบดำเนินการ ประเมิน และให้เงินสนับสนุนการวิจัย รวบรวมข้อมูล และการติดตามตรวจสอบ โดยคำนึงถึงความจำเป็นที่จะให้พยายามเข้าช้อนกันน้อยที่สุด (บี) สนับสนุนความพยายามระดับชาติและระหว่างประเทศในการเสริมสร้างความสามารถในการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีระดับชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศกำลังพัฒนา และในประเทศที่มีการเปลี่ยนแปลงผ่านทางเศรษฐกิจ และเพื่อส่งเสริมการเข้าถึง และการแลกเปลี่ยนข้อมูล	กฎกระทรวง แบ่งส่วนราชการกรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2545 ข้อ / ให้กรมควบคุมมลพิษ มีภารกิจเกี่ยวกับการกำกับ ดูแล อำนวยการประสานงาน ติดตามและประเมินผลเกี่ยวกับการฟื้นฟู คุ้มครองและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม โดยมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ (5) พัฒนาระบบ รูปแบบ และวิธีการที่เหมาะสมสำหรับระบบต่างๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการกากของเสีย สารอันตราย คุณภาพน้ำ อากาศ ระดับเสียง และความสั่นสะเทือน (8) ประสานความร่วมมือกับต่างประเทศและองค์กรระหว่างประเทศในด้านการจัดการมลพิษ	กรมควบคุมมลพิษ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย/สถาบันวิจัยต่างๆ กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม สถาบันการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	สอดคล้องกับการดำเนินงานภายใต้แผนแม่บทพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมด้านเคมีวัตถุแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (ยุทธศาสตร์ที่ 5: การศึกษาวิจัยและพัฒนา)

พันธกรณีภายใต้อนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ และการวิเคราะห์	กฎหมายไทย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แนวทางปฏิบัติ
(ซี) กำเนินถึงข้อกังวลและความจำเป็นของประเทศกำลังพัฒนา และประเทศที่มีการเปลี่ยนแปลงผ่านทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านแหล่งทรัพยากรทางการเงินและทางเทคนิค และร่วมมือกันในการปรับความสามารถให้สูงขึ้น (ค) ดำเนินงานวิจัย โดยมีจุดมุ่งหมายในการบรรเทาผลกระทบของสารมลพิษที่ตกค้างยาวนานต่อสุขภาพอนามัยเกี่ยวกับการเจริญพันธุ์ (ฉ) ทำให้สาธารณชนสามารถเข้าถึงผลของกิจกรรม การวิจัย การพัฒนา และการติดตามตรวจสอบอย่างทันเวลาและสม่ำเสมอ และ (เอฟ) กระตุ้น และ/หรือดำเนินการร่วมมือเกี่ยวกับการเก็บและการรักษาข้อมูลประเทศที่เกิดจากการวิจัย การพัฒนา และการติดตามตรวจสอบ	พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร พ.ศ.2542 มาตรา 24 หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่มีอยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่นโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ได้รับล่วงหน้า หรือในขณะนั้นมิได้ เว้นแต่เป็นการเปิดเผย ดังต่อไปนี้ (4) เป็นการให้เพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัย โดยไม่ระบุชื่อหรือส่วนที่ทำให้รู้ว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับบุคคลใด (7) เป็นการให้ซึ่งจำเป็นเพื่อการป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิตหรือสภาพของบุคคล	ทุกหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้อง	
12. ความช่วยเหลือทางเทคนิค (ข้อ 12) 1. ภาคิทั้งหลายยอมรับว่า การให้ความช่วยเหลือทางเทคนิคอย่างทันทั่วถึงและเหมาะสม ตามคำร้องขอจากภาคีประเทศกำลังพัฒนาและภาคีที่มีการเปลี่ยนผ่านทางเศรษฐกิจ		กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงการต่างประเทศ	เป็นพันธกรณีที่จะต้องดำเนินการทางการบริหารตามอนุสัญญานี้

พันธกรณีภายใต้อนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ	กฎหมายไทย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แนวทางการปฏิบัติ
เป็นเรื่องจำเป็นสำหรับการอนุวัติอนุสัญญานี้ให้ประสบผลสำเร็จ 2. ให้ภาคีทั้งหลายร่วมมือกันเพื่อให้ความช่วยเหลือทางเทคนิคอย่างเต็มที่และเหมาะสมแก่ภาคีประเทศกำลังพัฒนา และภาคีที่มีการเปลี่ยนผ่านทางเศรษฐกิจ เพื่อช่วยเหลือภาคีเหล่านั้น ในการพัฒนาและส่งเสริมขีดความสามารถของตนเพื่ออนุวัติตามพันธกรณีภายใต้อนุสัญญานี้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความต้องการเฉพาะของภาคีเหล่านั้น 3. ความช่วยเหลือทางเทคนิคที่ภาคีประเทศพัฒนาแล้วและภาคีอื่นๆ จะให้ตามขีดความสามารถ ให้รวมถึงความช่วยเหลือทางเทคนิคสำหรับเสริมสร้างสมรรถนะเกี่ยวกับการอนุวัติตามพันธกรณีภายใต้อนุสัญญานี้ ตามที่เหมาะสมและตามที่ได้ตกลงระหว่างกัน 4. ให้ภาคีต่างๆ จัดทำข้อตกลง เพื่อให้ความช่วยเหลือทางเทคนิค และส่งเสริมการถ่ายทอดเทคโนโลยีแก่ภาคีประเทศกำลังพัฒนาและภาคีที่มีการเปลี่ยนผ่านทางเศรษฐกิจเกี่ยวกับการอนุวัติตามอนุสัญญานี้ ตามที่เหมาะสม ข้อตกลงเหล่านี้ให้รวมถึงศูนย์เสริมสร้างสมรรถนะและศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีในระดับภูมิภาคและอนุภูมิภาคเพื่อช่วยเหลือภาคีประเทศกำลังพัฒนาและภาคีที่มีการเปลี่ยนผ่านทางเศรษฐกิจ เพื่อให้ปฏิบัติตามพันธกรณีภายใต้อนุสัญญานี้ได้ครบถ้วน 5. ให้ภาคีต่างๆ ในบริบทของข้อนี้ คำนึงถึงความต้องการเฉพาะและสถานการณ์พิเศษของประเทศที่พัฒนาน้อยที่สุด และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะเล็กๆ ในการดำเนินการเกี่ยวกับความช่วยเหลือทางเทคนิค			ขอรับความช่วยเหลือแบบทวิภาคีหรือพหุภาคีด้านเทคนิควิชาการ โดยที่การขอความช่วยเหลืออาจมาจากหน่วยงานอื่นๆ ทั้งนี้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถขอรับความช่วยเหลือได้ โดยให้ Focal Point รวบรวมและนำเสนอคณะอนุกรรมการฯ เพื่อพิจารณา มติ ครม. เกี่ยวกับการขอรับความช่วยเหลือจากต่างประเทศ กำหนดเป็นนโยบายว่า ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2547 ให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐทุกแห่งถือปฏิบัติ ดังนี้ ให้รับหรือขอรับการช่วยเหลือทางการเงิน ตลอดจนความช่วยเหลือในรูปแบบอื่นๆ จากต่างประเทศ ได้เฉพาะความช่วยเหลือที่ไม่มีเงื่อนไข

พันธกรณีภายใต้สัญญาข้อตกลง	กฎหมายไทย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แนวทางการปฏิบัติ
13. ทรัพยากรและกลไกทางการเงิน (ข้อ 13) 1. แต่ละภาคี รับผิดชอบให้การสนับสนุนทางการเงินและสิ่งจูงใจเกี่ยวกับกิจกรรมระดับชาติให้บรรลุวัตถุประสงค์ของอนุสัญญานี้ ตามแผนการลำดับความสำคัญ และโครงการแห่งชาติของตน 2. ให้ภาคีประเทศพัฒนาแล้วสนับสนุนทรัพยากรทางการเงินใหม่และเพิ่มเติม เพื่อให้ภาคีประเทศกำลังพัฒนาและภาคีที่มีการเปลี่ยนผ่านทางเศรษฐกิจสามารถรับภาระค่าใช้จ่ายที่ได้ตกลงกันว่าจะให้เพิ่มขึ้นตามลำดับ เพื่อให้ปฏิบัติตามมาตรการซึ่งจะทำให้พันธกรณีต่างๆ ภายใต้สัญญานี้ได้รับการปฏิบัติครบถ้วนสมบูรณ์ ตามที่ตกลงกันระหว่างภาคีผู้รับและองค์การที่เข้าร่วมในกลไกที่ระบุในวรรค 6 ภาคีอื่นๆ อาจสนับสนุนทรัพยากรทางการเงินเช่นว่านี้ได้ บนพื้นฐานแห่งความสมัครใจและตามขีดความสามารถของตน ควรมีการกระตุ้นให้มีการสนับสนุนจากแหล่งอื่นๆ ด้วย การปฏิบัติตามข้อผูกพันเหล่านี้ ให้คำนึงถึงความจำเป็นที่จะต้องมีความพอดีการคาดการณ์ได้ การไหลเวียนของเงินทุนอย่างทันที และการสำคัญของการแบ่งภาระในบรรดาภาคีที่ช่วยสนับสนุน 3. ภาคีประเทศพัฒนาแล้ว และภาคีอื่น ตามขีดความสามารถและตามแผน ลำดับความสำคัญ และโครงการแห่งชาติของตน อาจสนับสนุนทรัพยากรทางการเงิน		หน่วยประสานงานกองทุนสิ่งแวดล้อมโลก (GEF) ประจำประเทศไทย (สำนักความร่วมมือด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ) กระทรวงการต่างประเทศ กรมวิเทศสหการ	ข้อผูกพัน หรือพันธกรณีที่จะทำให้ประเทศไทยขาดสิทธิในการเจรจาต่อรองในฐานะคู่สัญญาที่เท่าเทียมกัน ขอรับความช่วยเหลือแบบทวิภาคีหรือพหุภาคีด้านงบประมาณ มติ ครม. เกี่ยวกับการขอรับความช่วยเหลือจากต่างประเทศ กำหนดเป็นนโยบายว่าตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2547 ให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐทุกแห่งถือปฏิบัติ ดังนี้ ให้รับหรือขอรับการช่วยเหลือทางการเงิน ตลอดจนความช่วยเหลือใน

พันธกรณีภายใต้อนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ	กฎหมายไทย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แนวทางการปฏิบัติ
การเงินด้วยเช่นกัน และภาคีประเทศกำลังพัฒนาและภาคีที่มี การเปลี่ยนผ่านทางเศรษฐกิจ จะแสวงหาแหล่งเงินทุนทาง การเงินด้วยเช่นกัน และภาคีประเทศกำลังพัฒนาและภาคีที่มี การเปลี่ยนผ่านทางเศรษฐกิจ จะแสวงหาแหล่งเงินทุนทาง การเงินด้วยตนเองเพื่อช่วยในการอนุวัติตามอนุสัญญาฯ โดย ผ่านแหล่งหรือช่องทางทางวิภาคี ภูมิภาค และพหุภาคีอื่น ๆ ก็ได้ 4. การจะให้ภาคีประเทศกำลังพัฒนาปฏิบัติตามพันธกรณี ได้อย่างมีประสิทธิภาพภายใต้อนุสัญญานี้หรือไม่ ขึ้นอยู่กับ การที่ภาคีประเทศพัฒนาแล้วจะปฏิบัติตามพันธกรณีในส่วนที่ เกี่ยวกับทรัพยากรทางการเงินความช่วยเหลือทางเทคนิค และ การถ่ายทอดเทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพภายใต้อนุสัญญานี้ 5. ให้ภาคีต่างๆ คำนึงอย่างเต็มที่ถึงความต้องการเฉพาะ และสภาพการณ์พิเศษของประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และรัฐ กำลังพัฒนาที่เป็นเกาะเล็กๆ เกี่ยวกับ การให้เงินสนับสนุน ใน การดำเนินการของประเทศเหล่านั้น 6. กลไกสำหรับการจัดหาทรัพยากรทางการเงินที่เพียงพอ และยั่งยืนให้แก่ภาคีประเทศกำลังพัฒนา และภาคีที่มีการ เปลี่ยนผ่านทางเศรษฐกิจ บนพื้นฐานของการให้หรือการผ่อน ปรน เพื่อช่วยให้ประเทศเหล่านั้นอนุวัติตามอนุสัญญาได้ 7. ตามจุดมุ่งหมายของอนุสัญญานี้ และวรรค 6 ให้ที่ ประชุมภาคีในการประชุมสมัยที่หนึ่ง กำหนดข้อเสนอแนะที่ เหมาะสมที่จะให้แก่กลไกดังกล่าวและให้ตกลงกับองค์การ หนึ่ง หรือหลายองค์การที่จะเข้าร่วมในกลไกทางการเงิน หลังจากมีข้อตกลงเพื่อให้มีผลตกลงไว้นี้แล้ว ให้ข้อเสนอแนะ ดังกล่าวครอบคลุมถึง			รูปแบบอื่นๆ จาก ต่างประเทศได้เฉพาะความ ช่วยเหลือที่ไม่มีเงื่อนไข ข้อผูกพัน หรือพันธกรณีที่ จะทำให้ประเทศไทยขาด สิทธิในการเจรจาต่อรองใน ฐานะคู่สัญญาที่เท่าเทียมกัน

พันธกรณีภายใต้อนุสัญญาสิทธิบัตร	กฎหมายไทย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แนวทางปฏิบัติ
(๒) การกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ และลำดับความสำคัญของโครงการ ตลอดจนหลักเกณฑ์และข้อแนะนำที่จัดเจนและละเอียดเกี่ยวกับการมีสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางการเงิน รวมทั้งการติดตามตรวจสอบ และการวัดผลการใช้ประโยชน์เหล่านั้นอย่างสม่ำเสมอ (๖) การให้องค์การหนึ่งหรือหลายองค์การจะจัดสร้างงานประจำให้ที่ประชุมภาคีในเรื่องความพอดีและความยั่งยืนของการให้ทุนสนับสนุนกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์พันธุกรรม (๗) การส่งเสริมแนวทาง กลไก และข้อตกลงต่างๆ เกี่ยวกับเงินทุนสนับสนุนแบบหลายแหล่ง (๘) แนวทางการสำหรับการกำหนดจำนวนของการให้เงินทุนสนับสนุนที่จำเป็นและที่จะมีสำหรับการอนุรักษ์พันธุกรรม อนุสัญญาฯ ในลักษณะที่จะทราบล่วงหน้าได้และจำแนกได้ โดยคำนึงว่า การกำหนดกรอบเวลาเพื่อเลิกใช้สารมลพิษที่ตกค้างยาวนานอาจจำเป็นต้องมีการสนับสนุนทางการเงินที่มั่นคง และเลื้อนใจต่างๆ ที่จะต้องใช้ในการพิจารณาหาทุนจำนวนเงินดังกล่าวเป็นครั้งคราว (๙) แนวทางการสำหรับจัดสรรความช่วยเหลือตามการประเมินความต้องการ ข้อสมมติเกี่ยวกับแหล่งเงินทุนสนับสนุนที่มีอยู่ และรูปแบบของการให้ทุนสนับสนุนแก่ภาคีที่สนใจ เพื่อช่วยให้เกิดการประสานงานระหว่างภาคีเหล่านั้น 8. ภายในเวลาไม่ช้าไปกว่าการประชุมสมัยที่สองและหลังจากนั้น ให้ที่ประชุมภาคีพิจารณาหาทุนความมีประสิทธิผลของกลไกที่จัดตั้งขึ้นภายใต้ข้อนี้ ความสามารถ			

พันธกรณีภายใต้สนธิสัญญาศกคอไอร์แลนด์	บทบาทไทย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แนวทางปฏิบัติ
ของกลไกที่จะสนองความต้องการที่เปลี่ยนไปของภาคีประเทศกำลังพัฒนาและภาคีที่มีการเปลี่ยนผ่านทางเศรษฐกิจตามหลักเกณฑ์และข้อเสนอแนะที่อ้างถึงในวรรค 7 ระดับของเงินทุนสนับสนุน ตลอดจนความมีประสิทธิภาพของการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การจะสถาบันที่ได้รับมอบหมายให้บริหารจัดการทางการเงิน ให้ที่ประชุมภาคีดำเนินการตามที่เหมาะสม ถ้าหากจำเป็นที่จะปรับปรุงความมีประสิทธิภาพของกลไกดังกล่าว รวมทั้งโดยการให้ข้อเสนอแนะและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับมาตรการที่จะให้มั่นใจได้ว่าเงินสนับสนุนที่พอเพียงและยั่งยืนเพื่อตอบสนองความต้องการของภาคีต่างๆ			
14. การจัดการทางการเงินชั่วคราว (ข้อ 14) โครงสร้างสถาบันของกองทุนสิ่งแวดล้อมโลก ที่ได้รับการตามตราสารสถาปนากองทุนสิ่งแวดล้อมโลกตามโครงสร้างที่ปรับเปลี่ยนใหม่เป็นองคภาวะหลักที่ได้รับมอบอำนาจให้บริหารจัดการทางการเงิน ในข้อ 13 เป็นการเฉพาะกาลในช่วงระยะเวลาระหว่างวันที่สนธิสัญญานี้มีผลบังคับใช้และการประชุมภาคีสมาชิกที่หนึ่ง หรือจนกว่าจะถึงเวลาที่ประชุมภาคีสมาชิกว่าโครงสร้างสถาบันใดจะถูกกำหนดขึ้นตามข้อ 13			เป็นข้อบทเรื่องการบริหารของอนุสัญญาฯ
15. การรายงาน (ข้อ 15) 1. ให้แต่ละภาครายงานต่อที่ประชุมภาคี เกี่ยวกับมาตรการที่ได้ดำเนินการไปเพื่อปฏิบัติตามบทบัญญัติต่างๆ และความมีประสิทธิภาพของมาตรการในการตอบสนองของกองทุนของอนุสัญญานี้ 2. ให้แต่ละภาคีจัดส่งรายการต่อไปนี้ให้แก่สำนัก		กรมควบคุมมลพิษ	เป็นข้อบทเรื่องการบริหารของอนุสัญญาฯ การแจ้งข้อมูลควรมีการกำหนดให้หน่วยประสานงาน (Focal Point) ทำหน้าที่

เลขที่การ พิจารณา พิจารณา พิจารณา	พื้นที่กรณีศึกษาได้อินสฤติให้ต่ออีกโธลมา	กฎหมายไทย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แนวทางการปฏิบัติ
เลขที่การ (เอ) สถิติข้อมูลเกี่ยวกับปริมาณทั้งหมดของสารเคมีแต่ละชนิด ตามผนวก เอ และ บี ที่ผลิต นำเข้า และส่งออก หรือ ตัวเลขประเมินข้อมูล (บี) รายชื่อของรัฐซึ่งเป็นแหล่งที่ตนนำเข้าสารเคมีแต่ละชนิด และและรัฐที่ตนได้ส่งออกสารเคมีแต่ละชนิด 3. ให้จัดทำรายงานเป็นระยะๆ ตามรูปแบบที่ที่ประชุมภาคีจะมีมติในการประชุมสมัยที่หนึ่ง				ประสานแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยหน่วยงานที่เป็นแหล่งข้อมูลและนำเสนอต่อคณะกรรมการอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ และสำนักเลขาธิการอนุสัญญา รวมทั้งประสานระหว่างภาคีอื่นๆ
16. การประเมินความมีประสิทธิภาพ (ข้อ 16) 1. เริ่มต้นจากวันที่อนุสัญญามีผลบังคับใช้ได้สี่ปี ซึ่งที่ประชุมภาคีจะได้มีมติให้ประเมินความมีประสิทธิภาพของอนุสัญญานั้นต่อไป 2. เพื่ออำนวยความสะดวกการประเมิน ให้ที่ประชุมภาคีในการประชุมสมัยที่หนึ่ง เริ่มต้นการจัดการดังนี้ (เอ) รัฐภาคีควรจะดำเนินการในระดับภูมิภาค ตามความเหมาะสม ตามขีดความสามารถทางเทคนิคและทางการเงินของตน โดยการใช้โครงการและกลไกในการติดตามตรวจสอบที่มีอยู่เท่าที่จะเป็นไปได้ และโดยการส่งเสริมการประสานวิธีการต่างๆ เข้าด้วยกัน (บี) อาจได้รับการดำเนินการเพิ่มเติมในกรณีที่เป็นโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่าง ภูมิภาคต่างๆ และขีดความสามารถของภูมิภาคเหล่านั้นในการดำเนินกิจกรรมการติดตามตรวจสอบ (ซี) จะต้องรายงานที่เสนอต่อที่ประชุมภาคีเกี่ยวกับผลของกิจกรรมการติดตามตรวจสอบ ในระดับภูมิภาคและระดับ		กรมควบคุมมลพิษ		เป็นข้อบทเรื่องการบริหารของอนุสัญญาฯ

พันธกรณีภายใต้รัฐธรรมนูญต่อกลไกอื่น ๆ	กฎหมายไทย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แนวทางปฏิบัติ
โลก ในช่วงเวลาที่กำหนดโดยที่ประชุมภาคี 3. ให้ทำการประเมินผลตามที่ระบุไว้ในวรรค 1 บนพื้นฐานของข้อเสนทางวิทยาศาสตร์ สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และทางเศรษฐกิจที่มีอยู่รวมทั้ง (เอ) รายงานและข้อเสนอแนะการติดตามตรวจสอบอื่นๆ ที่ได้ตามวรรค 2 (บี) รายงานแห่งชาติที่เสนอตามข้อ 15 (ซี) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติตามที่ได้มาตามระเบียบวิธีการที่กำหนดขึ้นภายใต้ข้อ 17			
17. การไม่ปฏิบัติตาม (ข้อ 17) ให้ที่ประชุมภาคีจัดทำและให้ความเห็นชอบวิธีดำเนินการและกลไกสถาบันสำหรับการกำหนดเรื่องการไม่ปฏิบัติตามบัญญัติต่าง ๆ ของอนุสัญญานี้ และสำหรับการประคับประคองภาคีที่พบว่าไม่ปฏิบัติตามโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะปฏิบัติได้		กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงการต่างประเทศ	เป็นข้อบทเรื่องการบริหารของอนุสัญญาฯ การกำหนดกลไกต่างๆตามพันธกรณีจะช่วยเสริมให้การปฏิบัติตามพันธกรณีได้ขึ้นคณะอนุกรรมการอนุสัญญาสตอกโฮล์ม มีหน้าที่พิจารณาและนำเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและคณะรัฐมนตรีเพื่อนำเสนอในที่ประชุมภาคีต่อไป
18. การระงับข้อพิพาท (ข้อ 18) 1. ให้ภาคีต่างๆ ระงับข้อพิพาทใดๆ ระหว่างกันเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้อนุสัญญานี้ โดยอาศัยการเจรจา หรือสันติวิธีอื่นๆ ตามที่ภาคีเหล่านั้นจะเลือก		กระทรวงการต่างประเทศ	เป็นพันธกรณีที่ต้องดำเนินการตามอนุสัญญาฯ ให้คณะอนุกรรมการ

พันธกิจที่ฝ่ายได้มีอยู่หรืออีกในอนาคต	กฎหมายไทย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แนวทางการปฏิบัติ
2. เพื่อให้สถาบัน ยอมรับ ให้ความเห็นชอบ หรือ ภาคนานาชาติอนุสัญญานี้ หรือในเวลาอื่นใดหลังจากนั้นภาคที่มีองค์การบูรณาการรวมหน่วยงานเศรษฐกิจระดับภูมิภาค อาจประกาศในตราสาร ลายลักษณ์อักษรที่จัดส่งให้ผู้เก็บรักษา ว่า ในกรณีของข้อพิพาทเกี่ยวกับการตีความหรือทั้งสองวิธี ต่อไปนี้ ในการระงับข้อพิพาทตามที่บังคับกับภาคที่ขอยอมรับ พันธกรณีเดียวกัน (เอ) อนุญาโตตุลาการ ตามวิธีดำเนินการที่ประมุขภาค จะได้กำหนดขึ้นในผนวกใดผนวก หนึ่ง โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ (บี) การเสนอข้อพิพาทนั้นต่อศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ. ภาคที่เป็นองค์การบูรณาการรวมหน่วยงานเศรษฐกิจระดับภูมิภาคอาจทำคำประกาศในทำนองเดียวกัน เกี่ยวกับอนุญาโตตุลาการตามวิธีดำเนินการที่อ้างถึงในวรรค 2 (เอ) 4. ให้คำประกาศที่เข้าขนานวรรค 2 หรือ วรรค 3 บังคับใช้ไปจนกว่าจะครบกำหนด หรือจนถึงสามเดือนนับจากวันที่ได้มีการส่งมอบหนังสือแจ้งการเพิกถอนให้แก่ผู้เก็บรักษา 5. วันครบกำหนดของคำประกาศ หนังสือแจ้งการเพิกถอน หรือ คำประกาศใหม่ จะต้องไม่กระทบกระเทือนไม่ว่าจะโดยวิธีใดๆ ต่อกระบวนการพิจารณาที่ยังค้างอยู่กับ อนุญาโตตุลาการ หรือ ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ เว้นไว้แต่ภาคใดข้อพิพาทจะตกลงกันเป็นอย่างอื่น 6. ถ้าหากภาคใดในข้อพิพาทไม่ยอมรับวิธีดำเนินการเดียวกัน หรือวิธีดำเนินการใดๆ ตามวรรค 2 และถ้าหากภาคเหล่านั้นไม่สามารถระงับข้อพิพาทภายในสิบสองเดือน หลังจากภาคหนึ่งแจ้งความไปยังอีกภาคหนึ่งว่ามีข้อพิพาทระหว่างกัน ให้เสนอ			อนุสัญญาฯ พิจารณาว่าควร จะระงับข้อพิพาทตามข้อ 2 (เอ) หรือ 2 (บี) ของ อนุสัญญาฯ หรือไม่ หากพิจารณาเห็นว่าควร เลือกทางใดทางหนึ่งให้นำเสนอ คณะกรรมการ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติและ นำเสนอ คณะรัฐมนตรี ความเห็นชอบด้วย แต่กรณี ที่พิจารณาว่าไม่รับทั้ง 2 (เอ) และ 2 (บี) ในอนุสัญญาฯ ไม่ คำนึงนำเสนอคณะรัฐมนตรี

พันธกรณีภายใต้อนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ	กฎหมายไทย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แนวทางปฏิบัติ
ข้อพิพาทนั้นต่อคณะกรรมการการประนีประนอมจัดทำรายงานหรือกับข้อเสนอแนะ วิธีดำเนินการเพิ่มเติมเกี่ยวกับคณะกรรมการการประนีประนอมจะต้องรวมอยู่ในผนวกที่ที่ประชุมภาคีได้กำหนดขึ้น ไม่รู้ไปว่าการประชุมภาคีสถียที่สอง			
19. การประชุมภาคี (ข้อ 19) 1. การประชุมภาคีได้รับการจัดตั้งขึ้นตามวรรคนี้ 2. ให้ผู้อำนวยการบริหารของโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติจัดการประชุมภาคีสถียที่หนึ่ง ไม่เกินหนึ่งปีนับจากวันที่อนุสัญญานี้บังคับใช้ หลังจากนั้นก็ให้จัดการประชุมสามัญของที่ประชุมภาคีในช่วงเวลาปกติตามที่ประชุมฯ จะได้มีมติ 3. การประชุมสามัญวิสัยของที่ประชุมภาคีให้จัดขึ้นในช่วงเวลาตามที่ที่ประชุมฯ จะพิจารณาเห็นความจำเป็นหรือตามคำร้องของของภาคีใดภาคีหนึ่ง ภายได้เงื่อนไขว่าการประชุมนั้นจะต้องได้รับการสนับสนุนจากภาคีต่าง ๆ อย่างน้อยหนึ่งในสาม 4. ให้ที่ประชุมภาคีตกลงกันโดยฉันทมติ และกำหนดข้อบังคับการประชุม และข้อบังคับด้านการเงินในการประชุมสมัยที่หนึ่งสำหรับที่ประชุมฯ และองค์การย่อยอื่นใด ตลอดจนบทบัญญัติทางการเงินที่ควบคุมการปฏิบัติงานของสำนักเลขาธิการ 5. ให้ที่ประชุมภาคีพิจารณาพบทวนและประเมินผลตามอนุสัญญาเป็นอย่างต่อเนื่อง ให้ที่ประชุมฯ ปฏิบัติหน้าที่ตามเพื่ออนุสัญญานี้ได้กำหนดไว้ และเพื่อการนี้ให้ (เอ) จัดตั้งองค์การย่อยตามที่ที่ประชุมฯ พิจารณาเห็นความจำเป็นเพื่อการอนุวัติตามอนุสัญญา นอกเหนือจากข้อกำหนด		กรมโรงงานอุตสาหกรรม กรมวิชาการเกษตร สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กรมควบคุมมลพิษ กรมศุลกากร กระทรวงการต่างประเทศ	เป็นข้อบทเรื่องการบริหารของอนุสัญญาฯ ให้หน่วยประสานงาน (Focal Point) ประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดคณะผู้แทนไทย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการฯ เพื่อเข้าร่วมการประชุมภาคี

พันธกรณีภายใต้สนธิสัญญาสำคัญอื่น ๆ	กฎหมายไทย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แนวทางปฏิบัติ
ตามวรรค 6 (บี) ร่วมมือกับองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจและองค์การระหว่างรัฐบาลและองค์กรที่มีใช้ของรัฐบาล ตามความเหมาะสม (ซี) พิจารณาทบทวนข้อเสนอแนะทั้งหมดที่มีสำหรับภาคีต่างๆ ตามข้อ 15 อย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งการพิจารณาความมีประสิทธิภาพของข้อ 3 วรรค 2 (บี) (3) (ดี) พิจารณาและดำเนินการใด ๆ เพิ่มเติมซึ่งอาจจำเป็นต้องกระทำเพื่อให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายของอนุสัญญา 6. ให้ที่ประชุมภาคีในการประชุมสมัยที่ 1 จัดตั้งองค์กรย่อยที่เรียกว่าคณะกรรมการพิจารณาทบทวนสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน เพื่อความมุ่งประสงค์ในการปฏิบัติหน้าที่ที่อนุสัญญานี้ได้กำหนดให้แก่อนคณะกรรมการฯ ในเรื่องนี้ (เอ) ให้ที่ประชุมภาคีแต่งตั้งกรรมการในคณะกรรมการพิจารณาทบทวนสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน องค์ประกอบสมาชิกของคณะกรรมการฯ จะต้องประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญที่รัฐบาลมอบหมายในด้านการประเมินหรือจัดการสารเคมีกรรมการในคณะกรรมการฯ จะต้องได้รับการแต่งตั้งบนพื้นฐานของการกระจายทางภูมิศาสตร์อย่างเป็นธรรม (บี) ให้ที่ประชุมภาคีมีมติในเรื่องขอบเขตอำนาจ การจัดการ และการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการฯ (ซี) ให้คณะกรรมการฯ ใช้ความพยายามทุกวิถีทางที่จะทำข้อเสนอแนะโดยฉันทามติ ถ้าหากได้ให้ความพยายามทุกอย่างเพื่อให้ได้ฉันทามติแล้ว แต่ยังไม่สามารถบรรลุฉันทามติได้ ให้ใช้วิธีสุดท้ายรับรองข้อเสนอแนะดังกล่าวโดยการ			

พันธกรณีภายใต้อนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ	กฎหมายไทย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แนวทางปฏิบัติ
ลงคะแนนเสียงข้างมากสองในสามของกรรมการที่มาประชุม และลงคะแนนเสียง 7. ให้ที่ประชุมภาคีในการประชุมสมัยที่สาม วัตถุประสงค์ความต้องการต่อเนื่องสำหรับวิธีดำเนินการที่ปรากฏในข้อ 3 วรรค 2 (บี) รวมทั้งข้อพิจารณาที่มีประสิทธิภาพของวิธีดำเนินการดังกล่าว 8. สหประชาชาติ ทบวงกรรณำนิติพิเศษของสหประชาชาติ และองค์การพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ ตลอดจนรัฐที่ไม่ใช่ภาคีแห่งอนุสัญญานี้ อาจส่งผู้แทนเข้าร่วมการประชุมภาคีได้ในฐานะผู้สังเกตการณ์ องค์การหรือหน่วยงานใด ไม่ว่าจะเป็นระดับชาติหรือระดับระหว่างประเทศ รัฐบาลหรือไม่ใช่ของรัฐบาลที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในเรื่องต่างๆ ที่ครอบคลุมโดยอนุสัญญานี้ และซึ่งได้แจ้งให้สำนักเลขาธิการทราบความประสงค์ที่จะส่งผู้แทนเข้าร่วมการประชุมภาคีในฐานะผู้สังเกตการณ์แล้ว อาจได้รับ อนุญาตให้เข้าประชุม เว้นแต่ภาติน้อยหนึ่ในสามที่เข้าประชุมวันแต่ภาติ้อยหนึ่ยหนึ่งในสามที่เข้าประชุมคัดค้าน การได้รับอนุญาตและการเข้าร่วมประชุมของผู้สังเกตการณ์ให้ขึ้นอยู่กับขั้บังคับการประชุมที่ที่ประชุมภาคีได้กำหนดขึ้น			เป็นข้อบทหรือการบริหารของอนุสัญญาฯ
20. สำนักเลขาธิการ (ข้อ 20) 1. สำนักเลขาธิการได้รับการจัดตั้งขึ้นโดยวรรคนี้ 2. หน้าที่ของสำนักเลขาธิการ ได้แก่ (เอ) การจัดการประชุมต่างๆ ของที่ประชุมภาคี และขององค์การย่อยต่างๆ ของที่ประชุมภาคีและการให้บริการที่ประชุมฯ และองค์การย่อยเหล่านั้น ตามที่จำเป็น (บี) การอำนวยความสะดวกในเรื่องความช่วยเหลือแก่ภาคี			

พื้นที่กรณีภายใต้คุณสมบัติของข้อ ๕	กฎหมายไทย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แนวทางปฏิบัติ
โดยพิจารณาถึงประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน และภาคีที่มีการเปลี่ยนผ่านทางเศรษฐกิจ ตามคำขอในการอนุวัติตามอนุสัญญา (ซี) การประกันว่าจะมีการประสานงานที่จำเป็นกับสำนักเลขาธิการขององค์กรระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกันอื่น ๆ (ดี) การจัดทำรายงานเป็นครั้งคราว และเตรียมพร้อมรายงานเหล่านั้นไว้สำหรับภาคีต่างๆ บนพื้นฐานของข้อสนเทศที่ได้รับตามข้อ 15 และข้อสนเทศที่มีอยู่อื่น ๆ (อี) การทำข้อตกลงด้านการบริหารและนโยบายของสัญญาตามที่เห็นจำเป็นเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของตนมีประสิทธิภาพภายใต้ข้อเสนอแนะทั้งหมดของที่ประชุมภาคี (เอฟ) การปฏิบัติหน้าที่เลขานุการอื่นๆ ตามที่ระบุไว้ในอนุสัญญานี้ และหน้าที่อื่นๆ ตามที่ที่ประชุมภาคีอาจกำหนดขึ้น 3. ให้ผู้อำนวยการบริหารของโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติปฏิบัติหน้าที่ฝ่ายเลขานุการสำหรับอนุสัญญานี้ เว้นแต่ที่ประชุมภาคีจะมีมติโดยเสียงข้างมากสามในสี่ของภาคีที่เข้าประชุมและลงคะแนนเสียงให้มอบหมายหน้าที่ฝ่ายเลขานุการให้องค์การระหว่างประเทศอื่นองค์การหนึ่งหรือมากกว่า			
21. ข้อแก้ไขอนุสัญญา (ข้อ 21) 1. ข้อแก้ไขอนุสัญญานี้จะเสนอโดยภาคีใดก็ได้ 2. ข้อแก้ไขอนุสัญญานี้จะต้องได้รับการรับรองในการประชุมของที่ประชุมภาคี ให้สำนักเลขาธิการแจ้งด้วยตนเองข้อเสนอกับให้ภาคี อย่างน้อยหกเดือนก่อนการประชุมสมัยที่จะเสนอให้มีการรับรองข้อเสนอแก้ไขดังกล่าว ให้สำนักเลขาธิการแจ้งข้อเสนอแก้ไขไปยังผู้ลงนามในอนุสัญญานี้ และแจ้งผู้เก็บรักษาเพื่อทราบด้วย 3. ให้ภาคีต่าง ๆ ให้ความพยายามทุกวิถีทางที่จะบรรลุ		กรมควบคุมมลพิษ กรมโรงงานอุตสาหกรรม กรมวิชาการเกษตร สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กรมศุลกากร กระทรวงการต่างประเทศ	เป็นวิธีการเสนอข้อแก้ไขอนุสัญญาฯ หรือพิธีสารของอนุสัญญาฯ คณะกรรมการอนุสัญญา สตอกโฮล์มฯ มีหน้าที่พิจารณาและนำเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และคณะรัฐมนตรี

พื้นที่กรณีการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากร	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	เป็นเวทีการปฏิบัติ
ข้อตกลงในเรื่องข้อเสนอแก้ไขของบุคลากร โดยเจ้าหน้าที่ ถ้าหากว่าได้รับความพยายามทุกอย่างที่จะให้บรรลุถึงตามเดิมแล้วแต่ยังไม่สามารถบรรลุข้อตกลงได้ ให้ใช้วิธีสุดท้ายรับรองข้อแก้ไขนั้น โดยการลงคะแนนเสียงข้างมากสามในสี่ของภาคที่เข้าประชุมและลงคะแนนเสียง 4. ให้ผู้เก็บรักษาแจ้งข้อแก้ไขไปยังภาคที่ทั้งหมดเพื่อให้สัตยาบันยอมรับ หรือ ให้ความเห็นชอบ 5. ให้แจ้งการให้สัตยาบัน การยอมรับ หรือ การให้ความเห็นชอบข้อแก้ไขแก่ผู้เก็บรักษาเป็นลายลักษณ์อักษร ให้ข้อแก้ไขที่ได้รับการรับรองตามวรรค 3 มีผลบังคับใช้กับภาคที่ได้ยอมรับข้อแก้ไขนั้นในวันถัดจากวันที่ภาคนั้นส่งมอบสัตยาบันตามโน้ตส่งมอบสัตยาบันสาร การยอมรับ หรือ สารให้สัตยาบันความเห็นชอบ หลังจากนั้น ให้ข้อแก้ไขนั้นมีผลบังคับใช้กับภาคอื่น ๆ ในวันที่ถัดจากวันที่ภาคนั้นส่งมอบสัตยาบันสาร การยอมรับ หรือ สารการให้ความเห็นชอบข้อแก้ไขนั้น			เพื่อนำเสนอในที่ประชุมภาคต่อไป หากมีการแก้ไข จะต้องให้คณะกรรมการอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ พิจารณาหลังจากนั้นจึงนำเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และคณะรัฐมนตรีเพื่อขอความเห็นชอบต่อไป
22. การรับรองและแก้ไขผนวกต่าง ๆ (ข้อ 22) 1. ให้ผนวกต่าง ๆ ของอนุสัญญานี้ประกอบเป็นส่วนเดียวกันกับอนุสัญญา และ เว้นไว้แต่จะได้อนุญาตไว้เป็นอย่างอื่นโดยชัดแจ้ง การอ้างถึงอนุสัญญานี้จะประกอบเป็นการอ้างถึงผนวกอื่น ๆ ของอนุสัญญานี้ไปพร้อมกันด้วย 2. ผนวกเพิ่มเติมใด ๆ ให้จัดทำเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวิวัฒนาการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการบริหาร 3. ให้ใช้วิธีดำเนินการต่อไปเกี่ยวกับข้อเสนอ การรับรอง และการมีผลบังคับใช้ของผนวกเพิ่มเติมในอนุสัญญานี้ (เอ) ให้เสนอและรับรองผนวกเพิ่มเติมได้ตาม		กรมควบคุมมลพิษ	เป็นวิธีการรับรองและแก้ไขภาคผนวกของอนุสัญญา คณะกรรมการอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ มีหน้าที่พิจารณาและนำเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และคณะรัฐมนตรีเพื่อนำเสนอในที่ประชุมภาคต่อไป

พันธกิจภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ ๑	กฎหมายไทย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แนวทางการปฏิบัติ
วิธีดำเนินการที่กำหนดไว้ในข้อ 21 วรรค 1, 2 และ 3 (บี) ภาครัฐที่ไม่สามารถยอมรับแผนกเพิ่มเติม จะต้องแจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องทราบตามที่เป็นลายลักษณ์อักษรภายในเวลาหนึ่งปีนับจากวันที่ผู้เกี่ยวข้องแจ้งให้ทราบถึงการรับรองแผนกเพิ่มเติมนั้น ให้ผู้เกี่ยวข้องแจ้งหนังสือที่ได้รับเช่นนั้นให้ภาคีทั้งหมดทราบโดยไม่มีชักช้า ภาคีอาจถอนหนังสือแจ้งการไม่ยอมรับเกี่ยวกับแผนกเพิ่มเติมฉบับก่อนเมื่อใดก็ได้ และบนพื้นฐานของการดำเนินการนั้น ให้แผนกนั้นยังคงใช้กับภาคนั้นตามอนุวรรค (ซี) (ซี) ในวันครบกำหนดหนึ่งปีนับจากวันที่ผู้เกี่ยวข้องแจ้งให้ทราบถึงการรับรองแผนกเพิ่มเติม ให้แผนกนั้นมีผลบังคับใช้กับภาคีทั้งหมดที่ไม่ได้มีหนังสือแจ้งตามบทบัญญัติของอนุวรรค (บี) 4. ให้ข้อเสนอ การรับรอง และการมีผลบังคับใช้ของข้อแก้ไขแผนก เอ บี หรือ ซี อยู่ภายใต้วิธีการดำเนินการเดียวกันกับข้อเสนอ การรับรอง และการมีผลบังคับใช้ของแผนกเพิ่มเติมของอนุสัญญา เว้นแต่ข้อแก้ไขแผนก เอ บี หรือ ซี จะต้องไม่บังคับใช้กับภาคีที่ได้ทำคำประกาศเกี่ยวกับข้อแก้ไขดังกล่าวต่างๆ ตามข้อ 25 วรรค 4 ซึ่งในกรณีนั้น ให้ข้อแก้ไขดังกล่าวนั้นมีผลบังคับใช้กับภาคีนั้นในวันที่ที่เก็บบันทึกจากวันที่ได้ส่งมอบสัตยาบันสาร สำหรับการรับรอง การให้ความเห็นชอบหรือภาคยานุวัติสารเกี่ยวกับข้อแก้ไขนั้นให้แก่ผู้เกี่ยวข้อง 5. ให้ใช้วิธีการดำเนินการต่อไปนี้เกี่ยวกับข้อเสนอ การรับรอง และการมีผลบังคับใช้ของข้อแก้ไขแผนก ดี อี และเอฟ (เอ) ให้เสนอข้อแก้ไขตามวิธีดำเนินการในข้อ 21 วรรค 1 และ 2			หากมีการแก้ไข จะต้องให้คณะกรรมการอนุสัญญา สอดคล้องกับฯ พิจารณา หลังจากนั้นจึงนำเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และคณะรัฐมนตรี เพื่อขอความเห็นชอบต่อไป

พันธกรณีภายใต้อนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ	กฎหมายไทย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แนวทางการปฏิบัติ
(บ) ให้ภาคีต่าง ๆ มีมติในเรื่องข้อแก้ไขผนวก คี อี และ เอฟ โดยฉันทามติ (จี) ให้ผู้เก็บรักษาแจ้งมติแก้ไขผนวก คี อี และ เอฟ ให้ภาคีต่าง ๆ ทราบทันที ให้ข้อแก้ไขมีผลบังคับใช้กับภาคีทั้งหมดในวันที่ได้รับอนุมัติ 6. ถ้าหากผนวกเพิ่มเติมหรือข้อแก้ไขผนวกใดเกี่ยวข้องกับข้อแก้ไขอนุสัญญานี้ ผนวกเพิ่มเติมหรือข้อแก้ไขนั้นจะต้องไม่บังคับใช้จนกว่าจะถึงเวลาที่ข้อแก้ไขอนุสัญญามีผลบังคับใช้			
23. สิทธิในการลงคะแนนเสียง (ข้อ 23) 1. ให้แต่ละภาคีแห่งอนุสัญญานี้ มีหนึ่งคะแนนเสียง ยกเว้นตามบัญญัติไว้ในวรรค 2 2. ให้องค์การบูรณาการรวมหน่วยทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาคใช้สิทธิในการลงคะแนนเสียงในเรื่องที่อยู่ในกรอบอำนาจขององค์กรฯ ได้ตามจำนวนคะแนนเสียงเท่ากับจำนวนของรัฐสมาชิกขององค์กรฯ ที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญานี้ องค์การเช่นว่านั้นจะต้องไม่ใช้สิทธิลงคะแนนเสียง ถ้าหากรัฐสมาชิกใด ๆ ขององค์กรฯ นั้นใช้สิทธิลงคะแนนเสียง และในทางกลับกัน			เป็นข้อบทเรื่องการบริหารของอนุสัญญาฯ
24. การลงนาม (ข้อ 24) อนุสัญญานี้จะเปิดให้มีการลงนาม ณ กรุงสตอกโฮล์ม โดยรัฐและองค์การบูรณาการรวมหน่วยทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาคตั้งแต่วันที่ 23 พฤษภาคม ค.ศ. 2001 และ ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ ณ นครนิวยอร์ก จากวันที่ 24			ข้อบทสุดท้ายของอนุสัญญาฯ

พันธกิจภายใต้รัฐธรรมนูญชาติฉบับใหม่	กฎหมายไทย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แนวทางปฏิบัติ
พฤษภาคม ค.ศ. 2001 ถึง วันที่ 24 พฤษภาคม ค.ศ. 2001 ถึง วันที่ 22 พฤษภาคม ค.ศ. 2002			
25. การให้สัตยาบัน การยอมรับ การให้ความเห็นชอบ หรือการออกกฎหมาย (ข้อ 25) 1. อนุสัญญานี้ จะต้องได้รับการให้สัตยาบัน การยอมรับ หรือการให้ความเห็นชอบจากรัฐต่างๆ และจากองค์การบูรณาการรวมหน่วยทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค อนุสัญญานี้จะต้องเปิดให้รัฐและองค์การบูรณาการรวมหน่วยทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาคออกกฎหมายไว้ในวันที่พ้นจากวันที่ อนุสัญญานี้มีผลสำหรับการลงนาม ให้ส่งมอบสัตยาบันสาร การยอมรับ การให้ความเห็นชอบ และออกกฎหมายไว้สำหรับรักษา 2. ให้พันธกรณีทั้งปวงภายใต้อนุสัญญานี้ผูกพันองค์การบูรณาการรวมหน่วยทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาคที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญานี้โดยที่ไม่มีรัฐสมาชิกของตนเป็นภาคี ในกรณีขององค์การเหล่านั้น ถ้าหากรัฐสมาชิกรัฐหนึ่งหรือมากกว่าขององค์การนั้นเป็นภาคีแห่งอนุสัญญานี้ ให้องค์การนั้นและรัฐสมาชิกมีมติในเรื่องลำดับความรับผิดชอบขององค์การและรัฐสมาชิกในการปฏิบัติตามพันธกรณีภายใต้อนุสัญญา ในกรณีเช่นนั้น ไม่ให้องค์การนั้นและรัฐสมาชิกต่างๆ มีสิทธิในการใช้สิทธิต่างๆ ภายใต้อนุสัญญานี้ไปพร้อมๆ กัน 3. ให้องค์การบูรณาการรวมหน่วยทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาคประกาศกรอบอำนาจของตนเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ที่อยู่ภายใต้บังคับของอนุสัญญานี้ไว้ในสัตยาบันสาร การ		กระทรวงการต่างประเทศ กรมควบคุมมลพิษ	ข้อบทสุดท้ายของ อนุสัญญาฯ อนุสัญญานี้ เปิดให้มีการ ลงนามที่สำนักงานใหญ่ องค์การสหประชาชาติ ระหว่างวันที่ 24 พฤษภาคม 2544 ถึง 22 พฤษภาคม 2545 ให้คณะอนุกรรมการ อนุสัญญาฯ พิจารณาว่าควร จะรับข้อพิพาทตามข้อ 2 (เอ) หรือ 2 (บี) ของ

พันธกรณีภายใต้สนธิสัญญาสตอกโฮล์มฯ	กฎหมายไทย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แนวทางการปฏิบัติ
ยอมรับ การให้ความเห็นชอบ หรือภาคยานุวัติสาร ให้องค์การเช่นว่านั้นแจ้งให้ผู้เก็บรักษาทราบเกี่ยวกับการปรับเปลี่ยนใดๆ ในเรื่องขอบเขตการยอมรับอำนาจของตน ซึ่งในทำนองเดียวกัน ให้ผู้เก็บรักษาแจ้งให้ภาคีต่างๆ ทราบด้วยเช่นกัน 4. ในสัตยาบันสาร การการยอมรับ การการให้ความเห็นชอบ หรือ ภาคยานุวัติสาร ภาคีอาจประกาศว่าข้อแก้ไขผนวก เอ บี หรือ ซี ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับตน จะมีผลบังคับใช้ก็เฉพาะเมื่อได้ส่งมอบสัตยาบันสาร การการยอมรับ การการให้ความเห็นชอบ หรือภาคยานุวัติสารเกี่ยวกับภาคีนั้นเท่านั้น			อนุสัญญา หรือไม่ หากพิจารณาเห็นว่าควรเลือกทางใดทางหนึ่ง ให้นำเสนอ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและนำเสนอ คณะรัฐมนตรีขอความเห็นชอบด้วย แต่กรณีพิจารณาว่าไม่รับทั้ง 2 (เอ) และ 2 (บี) ในอนุสัญญา ไม่ได้นำเสนอคณะรัฐมนตรี จัดทำ Interpretative Declaration แบบท้ายสัตยาบันสาร กรณีที่ข้อบทต่างๆ มีความไม่ชัดเจนในการตีความ และ กรมควบคุมมลพิษต้องการให้เข้าใจเป็นทางใดทางหนึ่งและต้องเสนอขอความเห็นชอบ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและคณะรัฐมนตรีตามลำดับ

พันธกรณีภายใต้สนธิสัญญาสตอกโฮล์มฯ	กฎหมายไทย	ประเด็นที่เกี่ยวข้อง	แนวทางปฏิบัติ
28. การถอนตัว (ข้อ 28) 1. ในเวลาใดๆ หลังจากครบสามปีนับจากวันที่สนธิสัญญานี้มีผลบังคับใช้กับภาคีใด ภาคีนั้นจะถอนตัวออกจากสนธิสัญญานี้ก็ได้ โดยการแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังผู้เก็บรักษารัฐธรรมนูญ 2. การถอนตัวเช่นว่านั้นจะมีผลหลังจากพ้นหนึ่งปีนับจากวันที่ผู้เก็บรักษาได้รับหนังสือแจ้งการถอนตัว หรือในระหว่างเวลานั้นตามที่ได้ระบุไว้ในหนังสือแจ้งความการถอนตัว			ข้อบทสุดท้ายของอนุสัญญาฯ ขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และคณะรัฐมนตรีตามลำดับ
29. ผู้เก็บรักษา (ข้อ 29) ให้เลขาธิการสหประชาชาติเป็นผู้เก็บรักษาสัญญานี้			ข้อบทสุดท้ายของอนุสัญญาฯ
30. ศัพท์ที่ถูกต้อง (ข้อ 30) ต้นฉบับของสนธิสัญญานี้ ซึ่งด้วยภาษาอาหรับ ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษารัสเซีย และภาษาสเปน มีความถูกต้องเท่าเทียมกัน ให้มอบไว้กับเลขาธิการสหประชาชาติ			ข้อบทสุดท้ายของอนุสัญญาฯ